

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 3/2015

Pehr Evind Svinhufvud
(1861–1944)

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN KUORON 15-VUOTISJUHLAKONSERTTI

HELSINGIN SUOMALAISEN
KLUBIN KUORO

HELSINGIN KONSERVATORION SALI

Ruoholahdentori 6, Helsinki

Lauantaina 17.10.2015 klo 17:00

Kuoroa johtaa HENRIK LAMBERG

Juhlakonsertti sisältää parhaita paloja kuoron 15 vuotiselta taipaleelta. Konsertin laulujen säveltäjänimiä ovat mm. Jean Sibelius, Ahti Sonninen, Leevi Madetoja, Usko Kemppi, Henrik Lamberg, Allu Tuppurainen, Ludvig van Beethoven ja Giuseppe Verdi.

Tee lippuvaraus (á 25€) konserttiin jo nyt ja näin varmistat hyvän paikan konserttisalissa.

Varaukset osoitteista www.lippu.fi ja www.klubinkuoro.fi

Lippuja saatavissa myös kuoron jäseniltä ja klubimestarilta puh 09 586 8830.

Sisältö

Sisältö 3/2015

Puheenjohtajalta <i>Matti Viljanen</i>	4
Toiminnanjohtajalta <i>Raimo Ilveskero</i>	5
Päätoimittajalta <i>Pertti Hyvärinen</i>	6
Kantapöydässä <i>Pöytälainen</i>	8
Klubi dokumentoi Suomen itsenäistymisen vaiheet <i>Ari Huovinen</i>	10
Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät <i>Martti Häikiö</i>	12
Uutispuurolla <i>Elias Iiro</i>	14
Digitaalisen myrskyn keskellä <i>Janne Virkkunen</i>	18
Menestyvät yritykset ja johtajat <i>Pertti Hyvärinen</i>	20
Kirjallisista klubilaisista on moneksi <i>Yrjö Larmola</i>	24
Avointen ovien ilta <i>Teemu Torvelainen</i>	25
Right or wrong, my country <i>Yrjö Larmola</i>	26
Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro	
- Puhtaan soinnin puolesta <i>Weijo Pitkänen</i>	28
- Klubin kuoro yhteisönä <i>Rainer Friberg</i>	31
- Miksi laulan? <i>Henrik Lamberg</i>	32
Viron harrastajat Viron lähetystössä <i>Matti O. Kuula</i>	34
Senioritoiminta Helsingin Suomalaisella Klubilla <i>Juhani Juntunen</i>	36
Miesten tavallisimmat syövätkin <i>Juhani Juntunen</i>	38
90 hyllykilometriä kirjoja <i>Ilmari Ojala (+ kuvateksti)</i>	40
Klubin kamerapiiri <i>Kalevi Suortti</i>	42
Kameran laukauksia lintumetsällä <i>Lars Lindeman</i>	43
Klubin veneretket <i>Timo Nieminen</i>	45
Mitä Piemontessa syödään ja juodaan? <i>Jussi Itkonen</i>	48
Klubin matkailukuulumisia <i>Lauri Palojärvi</i>	52
Skruuvien harrastus vahvassa kasvussa <i>Olli Meretoja</i>	54
Bridge-kerho aloittaa peruskurssin <i>Timo Martikainen</i>	56
Klubiravintolan kuulumisia ja jäsenkysely <i>Heikki Pitkänen</i>	58
Yhteistoimintaklubit, Jyväskylän klubi <i>Mikko Porvari ja Janne Pöyhtäri</i>	60
Klubilla tapahtuu.....	62

Helsingin Suomalainen Klubi –lehti

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh +358 9 586 8830
www.klubi.fi

Kansi
Pehr Evind Svinhufvud oli Suomen itsenäistymisen merkittävin vaikuttaja.
Kuvitus Yrjö Klippi.

Toimituskunta
Pertti Hyvärinen, päätoimittaja
0400 377 359
paatoimittaja@klubi.fi

Veikko Hannula, kuvatoimittaja
Yrjö Klippi, graafikko, ulkoasu

Antti Henttonen
Elias Iiro
Yrjö Larmola
Leif Nordin
Jaakko Savisaari
Kari Storckovius

Kalevi Suortti
Teemu Torvelainen
Janne Virkkunen
Paino:
Forssa Print

Kesän jäljiltä

Puheenjohtajalta

Matti Viljanen

■ ■ Nyt olen saanut viettää hyvin erikoisen kesän sääolosuhteiden vuoksi. Sateet ilmestyivät melkein jokaisena päivänä heinäkuun loppuun saakka. No ei hätää, tuli tehtyä monta tarpeellista siivousta sisätiloissa, mm. kirjahyllyn siivous ja uudelleen järjestäminen. Ei uskoi- si ellei olisi kokenut, miten työ- läs on purkaa koko kirjahylly- kö, siivota, poistaa kirjat, joita ei ”tarvitse” ja asettaa jäljelle jäävät johonkin loogiseen jär- jestykseen takaisin hyllykköön. No työ tuli tehtyä ja samalla lukuinto kasvoi. Olen lukenut kirjat pääministeri Sipilästä, ulkoministeristä Soinista, Ety- jin puheenjohtaja Kanervasta. Mutta tietysti olen myös jatka- nut Waltarin teoksien lukemis- ta. Nyt ovat olleet vuorossa Fe- liks onnellinen ja Valtakunnan salaisuus. Molemmat romaanit

luokittelen Waltarin uskonnol- lisiin teoksiin. Mielenkiintoista on, että niistä kaikista oppii jo- takin, kuten positiivisuutta, pe- räänantamattomuutta, nöyryyt- tä ja luottamuksen merkitystä.

Kesän sateilla on ollut po- sitiivinen vaikutus luontoon. Luonnon antama sato on en- nätyssuuri, kuten esimerkiksi mustikat, vadelmat ja kantta- rellit. Toivoo sopii, että moni meistä ehtii metsään luonnon tarjoamia hedelmiä etsimään ja poimimaan. Metsässä samoilu tuottaa jo itsessään hyvää oloa. Raikas metsän ilma ja luonto äänineen antavat rauhallisen taustan ja luovat virkistävän ja seesteisen olon.

Alkukesä sateineen tiesi sii- vousta ja lukurauhaa, elokuussa alkoi sadonkorjuu ja auringon- paiste. Aurinkoa tässä tarvitaan- kin vähentämään tuskaa, joka syntyy kuunnellessa uutisia luonnonmullistuksista ja sodis- ta pakolaistulvineen. Meilläkin on velvollisuutemme auttaa hä- dänalaisia ihmisiä. Meidän tu- lee etsiä luottamusta herättäviä toimia ja osoittaa kykymme ih- misinä aidon tuen antamisessa.

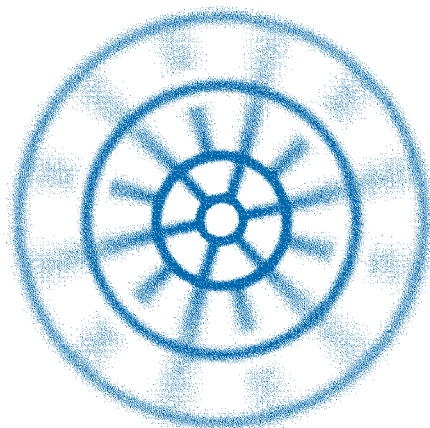
Myös isänmaamme on talo- udellisessa ahdingossa ja sairas- tunut. Lääkkeet, joita tarvitaan tämän taudin parantamiseen, ovat kaksi yhdessä eli säästä- väisyys ja työllisyyden nosto. Säästäväisyys ei saa vähentää ostovoimaa eikä investointe- ja, koska ne pitävät yllä työl- lisyyttä. Siis säästäminen tulee kohdistaa toimenpiteisiin, jot-

ka vähentävät kustannuksia. Työllisyyden nostolla saadaan positiivinen verotulo, jolla taas yhteiskunnan palvelut katetaan. Tämä on helpommin sanot- tu kuin tehty. Mistä löytyy se viisas ratkaisu, joka ei rankaise syyttömiä, mutta on oikeuden- mukainen ja kohtuullinen kaik- kien hyväksyttäväksi?

Arjen harmaan keskelle tar- vitaan valopilkkuja. Onneksi meillä on Helsingin Suomalai- nen Klubi. Toivon, että Klubim- me syksyn ohjelmisto tarjoaa jokaiselle virkistystä ja hyvää oloa. Yhteinen harrastus biljar- di, skruuvi tai metsästys hyvässä seurassa tai mieltä virkistävä esitelmä tai musiikki ovat po- sitiivisia rakennusaineita kohda- tessamme ulkoisia paineita.

Aktiivista syksyä kaikille, klubilla tavataan!

Matti Viljanen

Syyskaudella

Toiminnanjohtajalta

Raimo Ilveskero

■ ■ Vuoden 2016 toiminnan suunnittelu ja budjetointi on aktiivisimmillaan, jotta budjet- tiesitys saadaan syyskokouk- sen, 19.11.2015 klo 18, käsit- telyyn normaalijärjestyksessä. Kertakuluja on tavanomaista enemmän, koska ensi vuosi on Klubin merkkivuosi ja 140. toi- mintavuosi. Merkkipaaluhan on juhlittava. Silti normaalin toiminnan on myös pyörittävä. Johtokunta on asettanut tavoit- teeksi saada sekä hallinnon että toiminnan puolella aikaan sääs- töjä, joilla juhluvuoden kuluja voidaan kattaa.

Lyhytaikaisen rahoitustaa- kan keventämiseksi kiinteis- tön isommat remontit lykätään vuoteen 2017. Remonttien yksi- tyiskohtaiset suunnitelmat laa- ditetaan vuonna 2016.

Kevään ja kesän aikana on eräiden vuokralaisten osalta

voitu solmia jatkosopimukset ja joitakin tilajärjestelyjä on tehty. Klubin toimisto on tässä yhte- ydessä muutettu A-portaan toi- sen kerroksen toimistohuonee- seen. Tämä helpottanee myös klubilaisten mahdollista asioin- tia toimistossa

Veljesklubit

Vuoden ensimmäisessä nume- rossa kerroin Klubin solmineen veljesklubisopimuksen lontoo- laisen Reformiklubin kanssa. Toukokuussa olemme solmi- neet vastaavan veljesklubiso- pimuksen The Tokyo Clubin kanssa. Klubin verkkosivujen linkkejä-osiossa on tarkempaa tietoa kaikista veljesklubeis- ta ja vierailuohjeista. Joitakin mielenkiinnon ilmauksia olem- me saaneet toimistoon, mutta jäsenkyselyn ja suorien palaut- teiden kautta toivon saavani mielipiteitä siitä, kannattaako Klubin jatkaa laajentumista täl- lä saralla.

LIIKETILAA VUOKRATTAVANA

■ ■ Klubirakennukses- sa, Kansakoulukuja 3 on vuokrattavana katutasossa liiketilaa 307 m². Tila soveltuu toimisto-, näyttely- ja koulutus- tilaksi.

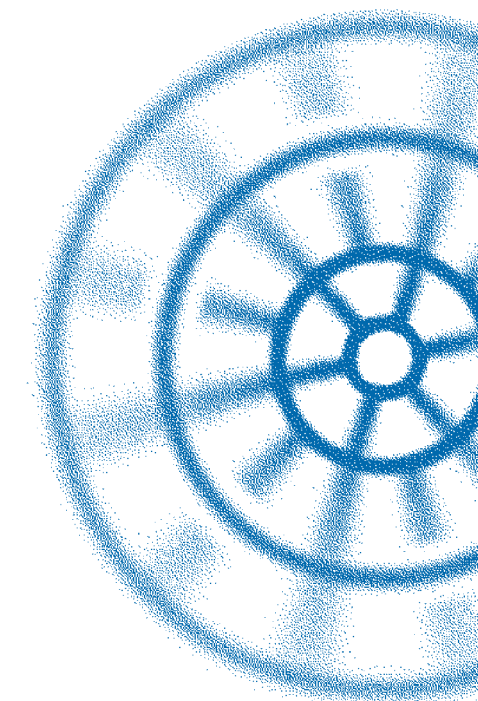
Lisätietoja
toiminnanjohtajalta

Itsenäisyys100.fi

Klubin projekti itsenäisyys100- sivuston luomiseksi on päässyt hyvään vauhtiin. Teemasta on toisaalla tässä lehdessä enem- män ja tarkemmin. On ollut ilo havaita, kuinka hyvin tämä han- ke on eripuolilla otettu vastaan niin rahoittajien kuin yhteistyö- kumppanienkin toimesta.

Tervetuloa mukaan moniin syksyn tilaisuuksiin! Tilaisuuk- sista osa on tarkoitettu myös puolisoille ja osa ystäville, jotka voivat täten tutustua Klubiin ja sen monipuoliseen toimintaan. Muistanet kuitenkin tarkistaa kotisivuilta tai muista lähteistä mahdolliset viimehetken muu- tokset.

Raimo Ilveskero

Klubi kulttuuriperinnön taltioijana

Pertti Hyvärinen

■ ■ Helsingin Suomalaisen Klubin sääntöjen toisessa pykälässä todetaan muun muassa seuraavaa: ”Tarkoituksensa toteuttamiseksi Klubi järjestää kokouksia sekä esitelmä- ja juhlatilaisuuksia kulttuurin eri aloilta ja tukee jäsenistönsä harrastustoimintaa. Klubi voi harjoittaa alaansa liittyvää julkaisutoimintaa ja suomalaisen kulttuurin tallentamista, tukea alan julkaisuja sekä myöntää stipendejä, apurahoja ja tunnustuspalkintoja.”

Edellä lainatun sääntökohdan toteutuminen on helppo todeta tämän lehden sisällöstä. Saamme jälleen lukea mielenkiintoisia artikkeleita lukuisista Klubilla järjestetyistä tilaisuuksista. Päätoimittajana olen erittäin iloinen siitä, että niin monet harrastuspiirit ja –ryh-

mät haluavat kertoa toiminnastaan Klubilehden sivuille. Olen vakuuttunut, että näiden mielenkiintoisten artikkeleiden innoittamana useat klubiveljet löytävät kiinnostustaan vastaavia uusia harrastuksia ja ystäviä.

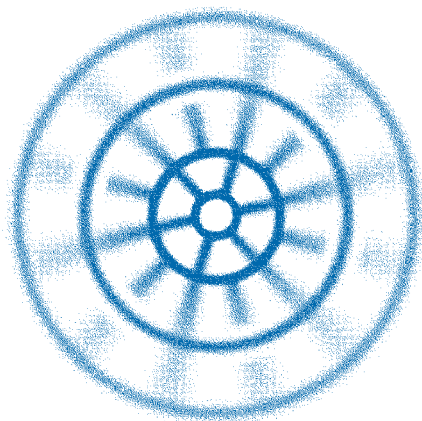
Jokainen Klubilehti on myös melkoinen uuden tiedon lähde. Enpä ollut aiemmin edes kuullut Kuopiossa sijaitsevasta Varastokirjastosta ja sen lakisäätteistä tehtävistä. Samoin skruuvi seuralapelinä on ollut minulle tähän saakka tuiki tuntematon laji. Myös perinteeksi muodostunut, MTK:n johdon pitämä Uutispuuro-esitys satokauden näkymistä antaa jokaiselle meillemme suomalaisista viljatuotteista nauttavalle uutta ja ajankohtaista tietoa.

Klubi ja sen myötä myös Klubilehti haluavat elää vahvasti tässä ajassa. Globalisaation ja digitalisaation merkitystä printtimedialle käsitellyt tilaisuus ja artikkeli valottavat laajemmin käynnissä olevaa yhteiskunnan murrosta. Tekniikan kehityksessä arkielämämme muuttuu hurjaa vauhtia, syntyy uusia liiketoimintoja ja vanhoja kuihtuu pois. Lähes kaikessa tuotannossa on suomalaisilla yrityksillä vastassaan globaalit markkinat ja sen mukainen kilpailu. Tätä kehitystä käsittelee Nordic Business Forumin toinen perustaja Jyri Lindén Klubin tilaisuudessa, josta myös on artikkeli lehdessemme. Oppi oli, että kyllä suomalainen pärjää kun vaan uskaltaa yrittää.

Itsenäisen Suomen lähestyvät 100-vuotisjuhlakavat nekin näkyä lehtemme sivuilla. Klubin käynnistämä suurhanke Svinhufvud-sivuston kokoamiseksi osaksi Suomen Kansan Sähköistä Muistia on loistava esimerkki Klubin isänmaallisesta toiminnasta. Uskon, että tämän hankkeen myötä myös Mannerheim-, Sibelius- ja Arvo Ylppö –sivut saavat lisää kävijöitä niin kotimaasta kuin ulkomailta.

Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenet toimivat suomalaisen kulttuurin, tieteen, taiteen ja lukuisten harrastusten keskiössä – näin voitaneen todeta. Osa tätä kulttuuriperintöä on jälleen tallennettu kädessäsi olevan Klubilehden sivuille. Toivon antoisia lukuhetkiä!

Pertti Hyvärinen

KUTSU KLUBIN SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN SYYSKOKOUKSEEN

Klubin sääntömääräinen syyskokous pidetään torstaina 19.11.2015 alkaen klo 18.00 Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3 Helsingissä. Kokouksessa mm. vahvistetaan tulo- ja menoarvio, päätetään liittymismaksun ja jäsenmaksun suuruudesta, valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle sekä käsitellään muut Klubin sääntöjen 9. pykälässä mainitut syyskokouksessa käsiteltävät asiat.

Johtokunnan puheenjohtajana jatkaa Matti Viljanen ja jäsenenä jatkavat Aarno Cronvall, Heikki Hult, Jarmo Pekkala, Matti Saari ja Antti Virkkunen.

Syyskokous valitsee kolme johtokunnan jäsentä. Ari Huovinen, Jussi Papinniemi ja Heikki Pitkänen ovat toimineet johtokunnan jäsenenä yhden kauden vuosina 2013 – 2015. He ovat kaikki uudelleenvalintakelpoisia. Johtokunta valitsee varapuheenjohtajan keskuudestaan.

Helsingissä 17.9.2015
Johtokunta

Odotellaan...

- ODOTATKO jotain?

- Minua kiinnostaa, kumpi tapahtuu ensin, kesän loppuminen vai alkaminen?
- Miltä näyttää?
- Kesän ensi oireet näkyvät nyt elokuun puolivälissä. Taitaa alkaminen ehtiä ensin.

- TERVE TAAS! Tulihan se. Kesti reilun viikon. Elokuun lopussa oli tropiikin yökin.

- Arktikselle ja Siperiaanikin on tulossa kesä. Meidän suvemme on siirtynyt sinne. Ikijäät alkavat sulaa. Syntyy uusia järviä ja merien pinnat alkavat nousta.

- Meillä ihmisillä on osamme ilmaston lämpenemiseen. Ahneus.

- Meitä on myös liikaa. Joidenkin tutkijoiden mukaan maapallo pystyy elättämään vain puolet nykyisestä väestömäärästä.

- Sodat ja kansainvaelluksetkin vähensivät, jos väki vähenisi.

- Olisikohan noin? Sotia ja vaelluksia on ollut vähemmänkin väestön aikoina.

Me suomalaisetkin vaelsimme tänne, vaikka ei ollut tungos-

ta, sotia kyllä.

- Kain tappoi Abelin, vaikka heitä oli vain kaksi.

- Saas nähdä mitä tapahtuu, kun Venäjä, Kiina ja USA kilvoittelevat navan omistamisesta.

- Putinilla on pisin pätkätyö maansa johtajana ja suurin Jäämeren laivasto.

Hän lukee Itämeren maatkin arktikseensa. Ovat kassakaapissaan jo Suomenkin kaupunkien kartat.

- USA:ssa on uutena presidenttiehdokkaana mielenkiintoinen rahamies Trump. Hän suunnittelee napaseudun eristämistä muilta rakentamalla aitaan Meksikon rajalle.

- Hän harjoittelee jo ennakolta presidentinviran hoitamista pyrkimällä epäsuosituimmaksi ehdokkaaksi.

- PALATAANPA kotimaahan. Hallituksellamme on uusi velanlyhennysohjelma. Se pyrkii vähentämään velkaa ottamalla sitä lisää. Se on uutta matemaatiikkaa, sitä

joukko-oppia.

- Oppositio vastustaa säästöjä. Kun oma väki väheni, Rinne värväsi puolueensa reserviksi

SAK:n. Odotellaanpa, pysyykö SAKki kasassa.

- Hän yrittää kääntää kolmi-kantaisuuden yksipäisyudeksi. Ei tingi tänään siitä, mitä eilen saatiin, vaikka sillä voisi torjua huomisen isomman menetyksen.

- Voisivat firmojen osakkaat ja veropakolaisetkin tulla talkoisiin.

- Ei ole maan hallitseminen helppoa, kun ministeriharjoittelijat poukkoilevat

ja oppositio unohtaa maan kokonaisedun. Puolustusministerikin sooloilee.

- Ei ihme, että Stubb on hymyillyt harvoin. Alan jo kaivata sitä.

- Jospa ei ole ollut aihetta. Hymy on tainnut häneltäkin hyytelöityä. Odotellaan.

- Pääministerillä on sentään vielä häivettä huulilla, vaikka joutui karvaasti nielemään yhteiskuntasopimuksen kirvelevän epäonnistumisen.

- Yrittää nyt korvaavaa sopimusta, yrittäjä kun on.

Ikijäät alkavat sulaa. Syntyy uusia järviä ja merien pinnat alkavat nousta.

- SUOMEEN tulee kymmeniä tuhansia pakolaisia.

- Meitä tul Karjalast yl 400 000.

- Te tulitte omaan maahanne eikä teidän joukossanne ollut terroristeja.

- Ei olt. Myö jätettiin ne Neuvostoliitto ja otettiin keral vaa optimistit ja humoristit.

Meil olliit mukan omat eväätkin: piirakat, pottilohkot ja... ja...

- ... joillakin myös vatruskat, sultsinat ja supikkaat.

- Kylhä meitäkii lapsen kiussattii noist ouvoist ruua nimist ja muust murteest, mut kaik järjesty ko päästii mukkaa yhteiskunna elämää.

- MTK vastusti valmiin pelon antamista siirtoväelle väittäen sen aiheuttavan maalle nälänhätää. Ei aiheuttanut. Mitenkähän ravitaan nämä uudet?

- EU:n jäsenyys ja inhimillisuus velvoittavat meitä kantamaan osamme pakolaisten huollossa. Vastaanottoviranomaisten tulee kuitenkin tehdä tarkkaa työtä, ettei joukkoon soluttaudu Isiksen väkeä. Niillä on siihen taivaallinen himo ja maallinen halu.

- KATSOITTEKO Pekingin MM-kisoja? Mikä jäi päällimmäiseksi elämykseksi?

- Keihäänheitto. Tuli kullalta maistuva pronssi ja kolme parasta sekä viides olivat suomalaisen valmentamia kilpailijoita. Hurjan voittoheiton tehnyt Kenian Julius Yegokin on melkein puolisuomalainen.

- Olympiahistoriaa oli sekin, kun keihään kulta ja hopea menivät Afrikkaan.

- Kenia oli kuin Suomi 1920- ja 1930-luvuilla. Nuori itsenäisyys innostaa ja kansallisuus kannustaa. Tukholman olympiakisoissa 1912 omaa tunnusta kaivanneet suomalaiset saivat vieraankin lipun alla yhdeksän kulta, kahdeksan hopeaa ja yhdeksän pronssia.

- Nyt oli tyytyminen yhteen pronssiin. Kolmemiljoonainen Jamaika pitää nyt pienten kansojen lippua korkealla

- SYNTYIPÄ yhden venäläismiehen pakoyrityksestä iso koku. Suomi pidätti USA:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti siellä rikoksia tehneen tietokonehujarin. Venäjä ehätti vaatimaan, ettei miestä saa luovuttaa.

- Syytön Suomi joutui oven ja kamanan väliin. Mitä tehdä?

- Odotellaanpa tietoa siitäkin, mihin maahan rikollinen joutuu omiensa luo.

Pöytälainen

Klubi dokumentoi Suomen itsenäistymisen vaiheet.

Suomen itsenäistymisestä tulee vuonna 2017 kuluneeksi sata vuotta. Juhlavuoden kunniaksi Helsingin Suomalainen Klubi päätti tuottaa neljännen osan Suomen Kansan Sähköiseen Muistiin.

■ ■ Teemaksi valittiin Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet. Historioitsijat ovat todenneet, että sittemmin Suomen kolmantena presidenttinäkin toimineen Pehr Evind Svinhufvudin merkitys itsenäistymisprosessissa on ollut poikkeuksellisen merkittävä. Siksi hankkeen otsikoksi on valittu Svinhufvud – Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet.

Helsingin Suomalainen Klubi on tuottanut tähän mennessä kolme merkittävää dokumenttikokonaisuutta, joita yhdessä kutsutaan Suomen Kansan Sähköiseksi Muistiksi (SKSM).

Ensimmäisenä syntyi Mannerheim-sivusto. Sen jälkeen toteutettiin Sibelius-sivusto ja kolmantena koottiin Arvo Ylpö -sivut. Nämä kaikki ovat saaneet myönteisen vastaanoton ja erityisesti kahta ensin mainittua on hyödynnetty ja hyödynnetään edelleen aktiivisesti kouluissa ja muun muassa Suomen ulkomaan edustustoissa.

Meneillään olevan hankkeen tuloksena syntyy korkeatasoinen, objektiivinen ja luotettava aineisto, joka kertoo Suomen itsenäistymisprosessin sekä suomalaisen kansanvallan ja oikeusvaltion kehityksen. Sivusto vasta myös kysymykseen, miten on mahdollista, että vuoden 1905 yksikamarinen eduskunta on osoittautunut kestäväksi ja toimivaksi kokonaisen vuosisadan ajan.

Suomalaisen Klubin hank-

keessa on lisäksi mukana kaksi muuta tuottajatahoa: Uutis-Apaja Oy ja Edita Oyj. Asiantuntija-osapuolina ovat Opetushallitus, Historian ja Yhteiskuntaopin Opettajien Liitto (HYOL) r.y. sekä P.E. Svinhufvudin muistosäätiö.

Hankkeen Johto- ja rahoitusryhmän puheenjohtajana toimii Klubin johtokunnan jäsen, rehtori Ari Huovinen, Asiantuntijaryhmän puheenjohtajana professori Martti Häikiö ja Projektiryhmän puheenjohtajana toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero. Eversti Pekka Rapila on toiminut alusta pitäen hankkeen sihteerinä ja huolehtinut siitä, että valmisteluprosessi etenee asianmukaisesti ja tuloksellisesti.

Hankkeen kustannukset nousevat useaan sataan tuhatteuroon. Hankkeen rahoit-

tamisessa on tukeuduttu merkittäviin suomalaisiin säätiöihin ja muihin historiallis-kulttuuristen hankkeita tukeviin yhteisöihin ja yrityksiin. Jo nyt voidaan sanoa, että Klubin hankkeen saama vastaanotto rahoittajien keskuudessa on hyvin myönteinen, mistä iso kiitos. Merkittävällä panoksella hankkeen rahoitukseen ovat osallistuneet Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Alfred Kordelinin säätiö, Svinhufvudin muistosäätiö, (Teollisuuden ja liikkeenharjoittajien Seura) Pamaus ry, Uuden Päivän rahasto sekä Sotavahinkosäätiö.

Svinhufvud – Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet –sivusto on tarkoitus julkaista kokonaisuudessaan Suomen itsenäisyyden juhlavuonna 2017. Lopullinen aineisto koostuu useasta eri osasta ja nämä julkaistaan sitä mukaa, kun ne val-

mistuvat. Ensimmäinen osa julkaistiin 8.10.2015.

Helsingin Suomalaisen Klubin näkökulmasta tällä hankkeella on monta merkitystä ja perustelua. Harva tietänee, että Suomen itsenäisyysjulistuksen kahdestatoista allekirjoittajasta peräti seitsemän oli klubimme aktiivisia jäseniä. Tunnetumpi asia on sen sijaan se, että aloitteet monien suomalaisen kulttuurin ja elinkeinoelämän instituutioiden syntymiselle ovat lähtöisin klubin ja klubiveljien piiristä. Tällaisia ovat muun muassa Suomen Kansallisteatteri, Kansallis-Osake-Pankki ja Pohjola-vakuutusyhtiö.

Korkeatasoisen itsenäistymissivuston kokoaminen ja tuottaminen on luonteva osa Klubin yleishyödyllistä toimintaa. Olen aivan varma siitä, että syntyvä sivusto aktivoi Klubin omassa

piirissä ”konversatsioonia” itsenäistymisen eri ulottuvuuksista ja että sivusto tulee tarjoamaan merkittävää sisältöä koulujen historian ja yhteiskuntaopin opetuksen tarpeisiin. Suomi on kokoaan isompi valtio kansainvälisessä yhteisössä ja sen itsenäistymisen vaiheet kiinnostavat varmasti myös maailmalla. Tavoitteena on, että keskeinen osa nyt tuotettavasta aineistosta julkaistaan myös muillakin kielillä kuin kotimaisilla.

Jos edellä kuvatut tavoitteet toteutuvat, hanke tulee vahvistamaan myös Klubin ulkoista imagoa ajassa elävänä ja aktiivisena yhteisönä. En pidä sitä käännäkökohtaa huonona asiana, päinvastoin.

*Ari Huovinen
Viestintätoimikunnan
puheenjohtaja*

Svinhufvud-projektin allekirjoitustilaisuus Klubilla 12.2.2015. Kuvassa vasemmalta Raimo Savolainen ja Juha Stenroos, EDITA, Raimo Ilveskero, Pekka Rapila, Matti Viljanen, Ari Huovinen ja Martti Häikiö.

Tilaisuuden avasi viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen.

Svinhufvud-projektin allekirjoitus. Kuvassa Raimo Savolainen, EDITA, (vas.), ja Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen. Kuvat Elias Iirola.

Svinhufvud-projektin laajan asiantuntijaryhmän kuulemistilaisuus Klubilla 26.3.2015.

Klubin tuottama 100-vuotissivusto

Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät

Mitä jokaisen klubilaisen ja suomalaisen tulisi tietää Suomen valtiollisesta itsenäistymisestä? Tähän yksinkertaiseen kysymykseen vastataan yleistajuisesti ja luotettavasti Klubin tuottamalla nettisivustolla Svinhufvud ja Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet. Sivusto julkaistaan 8. lokakuuta. Sitä kehitetään ja täydennetään kuukausittain. Seuraava suuri täydennys tapahtuu huhtikuussa 2016 Klubin 140-vuotispäivän yhteydessä.

■ ■ Suomi viettää valtiollisen itsenäistymisen 100-vuotispäivää 6.12.2017. Itsenäistymisen edellytyksiä olivat kansakunnan kehitys, eurooppalaiset mullistukset ja suomalaisten itsenäisyystahto. Ennen itsenäistymistä Suomi kuului 108 vuotta Venäjään autonomisena suuriruhtinaskuntana. Suomesta muodostui pohjoismainen yhteiskunta Ruotsin vallan 600-vuotisen historian aikana. Itsenäisyyden ajan Suomen huiman kehityksen tärkeimmät piirteet ulotetaan tähän päivään.

Sivusto on jäsennetty viiteen osastoon eli moduuliin sekä kronologiaan ja henkilöhakemistoon seuraavasti:

- 1863-1916 Kansakunnan rakentaminen
- 1917 Itsenäistyminen
- 1918 Kapina, kuningas, kansanvalta
- 1919-1920 Toipuminen, tasavalta, Tarton rauha
- 1921-2017 Vaurastuminen ja

Professori Martti Häikiö esittelemässä Svinhufvud-projektia. Kuva Elias Irola

vapauden varmistaminen (Suomen 100 vuotta)

Sivusto tarkastelee suomalaista yhteiskuntaa laajasti. Käytössä on kuusi näkökulmaa: politiikka, sodat, talous, sivistys, arki ja urheilu. Kansalliset symbolit ja arjen todellisuus ovat yhtä vahvasti mukana sivustossa. Nettiympäristö tarjoaa mahdollisuuden monipuoliseen kuvitukseen ja linkkeihin.

Joku voi kysyä, miksi Svinhufvud. Vastaus on helppo: Pehr Evind Svinhufvud oli Suomen itsenäistymisen merkittävin vaikuttaja. Hän oli yksikamarisen eduskunnan ensimmäinen puhe mies. Hän oli itsenäisyyden julistaneen senaatin puheenjohtaja eli pääministeri, joka joutui kukistamaan punakaartien aseellisen kapinan. Hän oli itsenäisen Suomen ensimmäinen suomalainen valtionpäämies. Sivusto ei kuitenkaan ole Svinhufvudin

elämäkerta Klubin tuottamien Mannerheimin, Sibeliuksen ja Ylpön sivustojen tapaan, vaan Suomen itsenäistymisen ja itsenäisyyden merkittävimpien vaikuttajien ja käännekohtien historia.

Sivuston sisällöstä vastaavat professori Martti Häikiö ja filosofian tohtori Jouko Kokkonen.

Martti Häikiö

Oikealla Svinhufvud-sivuston avaussivu.

Itäsiivu 1863-1916 1917 1918 1919-1920 1921-1945 Kronologia Henkilöt

Svinhufvud

SUOMEN ITSENÄISTYMISEN TEKIJÄT JA VAIHEET

Suomi viettää valtiollisen itsenäistymisen 100-vuotispäivää 6.12.2017. Itsenäistymisen edellytyksiä olivat kansakunnan kehitys, eurooppalaiset mullistukset ja suomalaisten itsenäisyystahto. Ennen itsenäistymistä Suomi kuului 108 vuotta Venäjään autonomisena suuriruhtinaskuntana. Suomesta muodostui pohjoismainen yhteiskunta Ruotsin vallan 600-vuotisen historian aikana. Tällä sivustolla kuvataan Suomen itsenäisyysvaiheen tapahtumia ja keskeisiä merkittäviä henkilöitä. Tavoitteena on auttaa tavallisia suomalaisia vastaamaan kysymykseen, miten Suomi itsenäistyi. Sivuston on tuottanut Helsingin Suomalainen Klubi.

MERKKIHENKILÖITÄ
Tutustu henkilöihin

AJANKOHTAISTA

- Otsikoissa 100 vuotta sitten
- Uusia kirjoja ja linkkejä
- Tulossa seuraavaksi

KRONOLOGIA

Suomen viralliset tunnukset: lippu ja vaakuna
Siniristilippu = Panakeltainen leijonalippu sai välistä, kun eduskunta vahvisti siniristilipun 5... [LUE LISÄÄ]

Suomi oli 1917 lukutaitoisten luterilaisten vaurastuva maatalousmaa, jonka väestöstä puolet oli alle 25-vuotiaita
Suomi oli syntyessään sananmukaisesti nuori kansakunta. Vuonna 1917 suomalaisista 35 prosenttia oli... [LUE LISÄÄ]

Kansakunta itsenäistyy - näkökulmia Suomen valtiollisen itsenäistymisen 100-vuotisjuhlan viettoon
Suomi erottuu naapurimaista historiansa kautta. Suomella on oma ainutlaatuinen menneisyytensä, joka... [LUE LISÄÄ]

Suuriruhtinaskunnan pääkaupunki Helsinki nousi itsenäistymisvaiheiden tärkeimmäksi näyttämöksi
Suomen valtakunnallisten poliittinen toiminta keskittyi 1900-luvun alussa entistä selvemmin Helsinkiin... [LUE LISÄÄ]

Asutuslait täydensivät torpparivapautusta - ja olivat tärkeä osa nuoren tasavallan maaseutuun nojannutta yhteiskuntapolitiikkaa
Maanrakentaja ja itsenäistymisvaiheissa kärsitty todellinen näkö määrittivät pitkälti yhteisk... [LUE LISÄÄ]

Uutispuurolla

Maailmalla viljaa näyttää riittävän

Klubin syyskauden ohjelma aloitettiin uutispuurolla 17.8.2015, jolloin vieraanamme oli MTK:n vilja-asiamies, klubiveljemme Max Schulman.

■ Aluksi Klubin ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Aarno Cronvall luki jo perinteeksi tulleen tavan mukaan Taivassalon tilaisännän, uutispuuromme ruisjauhot pitkään toimittaneen Heikki Särkilahden tervehdysten klubilaisille. Terveiset Taivassalosta 10.8.2015 kuuluivat seuraavasti:

Tämän vuoden tuleva ruis-sato alkoi jo vuoden -14 syksyllä. Kylvöt onnistuivat erikoisen hyvin. Ruisalaa tuli noin 9 ha syysvehnäkin 5 ha. Tämä kaikki perinteisellä tavalla. Ensin kyntö, sitten kylvömuokkaus ja lopuksi kylvö. Talvi melkein tuli ja sitten meni.

Kevät alkoi lupaavasti: aikainen ja lämmin. Kevätkylvöt tulivat valmiiksi toukokuun alkuun. Ja sitten! Sadetta, sadetta, sadetta. Kovimpien sateiden jälkeen arvelutti mennä katsomaan ruispellon reunaan, montako kortta olisi siellä pystyssä. Kotimainen Reetta ruishan seisoi mallikkaasti tähkät pystyssä. Tänä vuonna sade ja varsinkin viileä, jopa kolea sää ovat kyllä kasvattaneet viljat melko hyvin, mutta kypsytminen on viivästynyt kaikkiaan monta viikkoa. Siksi ensimmäiset puinnit alkavat vasta noin viikon päästä tästä lukien. Niinpä tämänkertaiset

Viljan laatu on Suomessa kansainvälisesti vertailtaessa keskimääräistä parempaa.

ruisjauhot on jauhettu vuoden 2014 sadosta. Aikaisempia kirjeitä lukiessani huomasin, että vuosi 2006 oli täydellinen vastakohta tälle vuodelle. Silloin oli kuiva ja kuuma kesä, tänä vuonna taas melkein päinvastoin.

Max Schulman toi terveiset MTK:n puheenjohtajalta Juha Marttilalta, joka tuolloin oli työtehtävissä Rovaniemellä. Hän kertoi viljanviljelyn kasvukaudesta ja tuotanto-odotuksista Suomessa ja maailmalla. Viime vuonna ennustettiin hyvää satoa tähän aikaan vuodesta ja tänä vuonna mennään paljolti samaan suuntaan. Pohjois-Amerikassa satonäkymät ovat normaali, Euroopassa on tulossa vähän matalampaa satotasoa, mutta silti iso sato saataneen, kun taas Venäjällä ja Ukrainassa on tulossa reilusti suurempi viljasato kuin viime satokautena. Maailmalla viljaa näyttäisi siis riittävän samoin kuin sitä riitti viime vuonnakin. (Viime vuonna Klubilla MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila vastaavassa tilaisuudessa tosin kertoi, että koko maailman ruokaturva on jatkuvasti veitsen terällä.) Euroopasta on tullut suurin vehnän ja ohran tuottaja ja viejä.

Kuluvan vuoden alusta tuli voimaan EU:n direktiiviin perustuva uusi, yhtenäinen maatalouspolitiikka eli CAP (engl. Common Agricultural Policy). Näin on saatu mukaan mielenkiintoisia elementtejä, joiden pyrkimys on ollut edistää vih-

reyttämistä. Tiloilla tulee viljellä vähintään kolmea kasvia, joista minkään viljelypinta-ala ei saa ylittää 75 prosenttia viljelyalasta, kahden eniten viljelyn pinta-ala ei saa ylittää 95 prosenttia ja kolmannenkin kasvin pinta-alan tulee olla vähintään viisi prosenttia. Kuitenkin syysviljat on pitänyt kylvää jo viime vuoden puolella näiden normien mukaisesti. Syysviljat jouduttiin kylvämään suuressa epätietoisuudessa siitä, mitä tämä yhteinen maatalouspolitiikka tulee vaikuttamaan. Kun kylvökausi lisäksi oli sateinen eikä kylvöihin päästy oikeaan aikaan, hankaluuksia syntyi siitä, että viljelykasvien eripituiset kasvukaudet eivät aina sallineet viljakasvin muutoin tarpeellista vaihtamista toiseen, kun sallittu pinta-alaosuus oli jo saattanut ylittyä. Viisi prosenttia viljelyalasta on jätettävä kylvämättä, mikä tavallaan pakkokesannointina on taaksepäin menoa. Tälläkin alalla saa kuitenkin viljellä valkuaiskasveja.

Eri viljalajien viljelystä

Syksyllä 2014 ruista saatiin ennatysmäärä kylvöön Suomessa. Edellisen kasvukauden eli vuoden 2014 sato oli yli 320 miljoonaa tonnia. Ruis on työläs ja suuren riskin kasvi, se kun tarvitsee hyvän syksyn ja hyvän, toivon mukaan lumisen talven. Rukiin viljelyalan kasvamisessa euro on ollut hyvä sparraaja, kun suomalainen elintarvi-

keteollisuus on tullut mukaan hinnanlisan muodossa. Rukiin pinta-ala onkin kasvanut. Niinpä suomalaisen rukiin tarve näyttäisi tänä vuonna tulevan tyydytettyä kotimaisella tuotannolla, kun rukiin omavaraisuus yleensä on ollut 40 ja 60 prosentin välillä. Hybridilajikkeet ovat olleet nostamassa olennaisessa määrin rukiin satoja.

Suomalainen kaura on suosittua esimerkiksi gluteenittomien ominaisuuksiensa takia. Kaura on kärsinyt huonosta säästä ja sen viljelyala on tänä vuonna pienentynyt. Enemmän huonosta säästä on kuitenkin kärsinyt ohra, jonka viljelyala on tänä vuonna huolestua, sillä tämänvuotista kotimaista ohraa saadaan tarpeeksi maltaaksi.

Euroopassa valkuaiskasvit ovat suuri murheenkryyni, sillä niiden kylvöalaa ei ole saatu nousemaan sille tasolle kuin mitä sen pitäisi olla. Soija on pääasiallinen valkuaislähde ja sitä pystyttäisiin korvaamaan kotimaisella ja myös eurooppalaisella korvikkeella eli hyvällä härkäpavulla, herneellä ja lupiinilla ynnä muulla. Näitten kylvöalaa ei Suomessa kuitenkaan ole saatu lisättyä tarpeeksi.

Vielä nyt elokuun puolivälissä sadosta ei voida tietää paljon muuta kuin että leipää tulee riittämään ainakin seuraavaksi vuodeksi. Kun sateita on ollut runsaasti, lannoitteet ovat

painuneet syvälle maahan. Jyväkoon kasvattamisen ja viljan laadun kannalta suurin haaste onkin, riittääkö typpi varmasti täyttämään kaikki jyvät kunnolla. Viljan laadun kuitenkin ennustetaan olevan parempaa kuin viime vuonna.

Viljan laatu on Suomessa kansainvälisestikin vertailtaessa keskimääräistä parempaa. Vehnä on viennin kannalta nousemassa ykkössijaa kohti ja sitä viljellään yli oman tarpeen. Kova kuumuus Keski-Euroopassa on siellä vähentänyt maissin satoja. Vehnä ja maissi ovat nyt melkein samoissa hinnoissa, noin 180 euroa tonnilta, vaikka yleensä vehnä on maissia kalliimpaa. Laatu on tekijä, jolla Suomi voi kilpailla, vaikka täällä on rahtikustannukset aina otettava huomioon. Viennin edistämiseksi onkin pyritty saamaan helpotusta väylämaksujen poistamisella. Normaali vuonna viljasta tulisi saada vientiin 30 prosenttia tuotannosta. Viljan hinta Suomessa on nyt kuitenkin alle tuotantokustannusten. Laadukkaan viljan viennin toivotaan avaavan tietä myös elintarvikeviennille Suomesta. Vaikka vilja ei kuulukaan Venäjän kaupassa sanktioiden piiriin, tilanne ei kuitenkaan ole normaali, kun kotieläintuotanto syö viljaa ja sanktiot vaikuttavat näin välillisesti. – Viljasadon ennuste on tänä vuonna 3,4 – 3,7 miljardia kiloa.

Loppukeskustelu

Esitelmän jälkeen Max Schulman vastasi tehtyihin kysymyksiin. Kysymykseen afrikkalaisen sikaruton mahdollisesta leviämisestä Virosta Suomeen Max totesi, että tilannetta seurataan tarkoin ja että Suomessa ollaan valmiita tekemään nopeasti tarvittavia päätöksiä, sillä kysymys on merkittävän suuren katastrofin riskistä. Sikatalous on myös viljantuotannon kannalta riski, koska ”sika on viljan jatke”, sillä siat syövät erittäin paljon viljaa..

Kysymykseen palkokasveista Max vastasi, että Suomessa ei oikein ole markkinoita härkäpavuille. Härkäpavun viljely tekisi kuitenkin hyvää pellon kasvukunnolle. Soija on sen suurin kilpailija, mutta puolet soijasta voitaisiin hyvin korvata härkäpavulla. Härkäpapu soveltuu myös ihmisravinnoksi. Sitä vastoin härkäpapu ei sovellu broilerin ravinnoksi, jossa soija on siis parempi.

Kysyttäessä muutoksista maataloudessa Max kertoi, että EU-aikana tilojen viljelypinta-alaat ovat kasvaneet 12,3 hehtaaria 43 hehtaariin. Euroopan unionin alueella keskimääräinen viljelypinta-ala on vain 18 hehtaaria. Keskimääräiset viljasadot ovat Suomessa kuitenkin vain noin puolet eteläisempien Euroopan maiden viljasadoista jo Virosta ja Etelä-Ruotsista lokaen.

Hybridiviljojen patenteista kysyttäessä Max Schulman kertoi tuottajajärjestöjen kantana olevan, että suoria patenteja ei tulisi myöntää. Rojalit uusista sertifioiduista siemenistä ovat eri asia eikä niitä Euroopassa suoraan verrata patenteihin.

Max Schulman päätti puheenvuoronsa toivomalla kannustusta maatalouselinkeinolle myös yleiseltä mielipiteeltä. Uskoa tulevaisuuteen on olemassa ja myös sukupolvenvaihdoksia tiloilla tehdään edelleen.

Rukiin sakoluku oli tämän vuoden mittauksessa 226. Parhaiten sen arvuuttelussa onnistuivat Jarmo Talonen veikkauksellaan 224, toiselle sijalle ylsi Antti Henttonen lukemallaan 222 ja kolmannelle sijalle pääsi Veikko Hannula lukemallaan 220. Jokainen heistä sai palkinnoksi pussillisen ruisjauhoja. Onnittelut voittajille!

Elias Iirola

Digitaalisen myrskyn keskellä

Klubilla puhuttiin torstaina 7. toukokuuta maailman ja median muuttumisesta otsikon ”Digitalisaation ja globaalisoinnin merkitys medialle” alla. Muutoksen moottorina on digitalisoituminen, joka muuttaa maailmassa kaiken, myös median toiminnan ja liiketoimintamallin. Joukkoviestimet ovatkin digitaalisen myrskyn keskellä eikä kukaan oikein tiedä, minne ollaan matkalla ennen kuin ollaan perillä.

■ ■ Iltaa veti sujuvalla tavalla Suomen Kuvalehden entinen päätoimittaja Tapani Ruokanen, joka alustuksessaan kuljetti kuulijat läpi historian. Ruokasen mukaan Gutenbergin painokonekeksinnöstä alkoi uusi aika ja kehityksen pitkä kaari teollistumisen kautta ja katolisen kirkon vallan luhistumisesta nykyiseen mullistusten aikaan.

Vaikka keskustelijat eivät numeroista erityisemmin halunneet puhua, on hyvä muis-

taa, että painetut viestimet eli sanomalehdet ja aikakauslehdet ovat aika hurjassa levikkisyöksyssä. Sama koskee myös kaupallista sähköistä mediaa enkä usko, että edes Yleisradio olisi pitkään turvassa. Painettujen lehtien levikit putoavat melkein 5-10 prosentin vuosivauhdilla. Samaan aikaan verkkopalveluilla on koko ajan kasvava määrä käyttäjiä ja näin viestimet voivat sanoa, että niillä on enemmän lukijoita kuin koskaan.

Esimerkkinä voi poimia Helsingin Sanomat, jonka arki-levikki on noin 285 000, Aamulehti 106 000, Hufvudstadsbladet 37 000 ja iltapäivälehdet, joiden yhteenlaskettu levikki ei arkipäivinä yllä enää edes 190 000 kappaleeseen, kun se parhaimmillaan oli pitkälle yli 340 000.

Mutta takaisin Ruokaseen ja hänen alustukseensa. Ruokasen mukaan myös median tapa raportoida muuttuu. Nyt kysymys on hänen mukaansa mielenhallinnasta, kun me ”vanhat journalistit” miellämme journalismin enemmän totuusyhteisönä.

Median ohella kaikki muukin muuttuu. Kaupoista tulee hänen mukaansa viihdekeskuksia. Tapa tuottaa tavaroita muuttuu sekin ja myös tapa tuottaa palveluita muuttuu, Ruokanen sanoi ja viittasi elinkeinoministeriön arvioon siitä, että digitalisointi muuttaa kaikki alat.

Ruokanen käytti termiä alustatalous (Platform Economy), jossa kysymys on siitä, kuka käärri hyödyn siitä, mitä toiset tekevät. Olisiko se Google, Ruokanen kysyi.

Alustuksensa päätteeksi Ruokanen kyseli, miten muutoksessa käy median. Suomessa on hänen mukaansa muutosvaihe, kun joka kymmenes journalisti on menettänyt työpaikansa, mutta Yleisradion tulevaisuus on ratkaistu verovaroin. Ruokanen piti valitettavana, että valtio (Kataisen hallitus) nosti

tilattujen lehtien arvonlisäveron nollostaa kymmeneen prosenttiin.

Ruokanen halusi myös puolustaa sananvapautta, joka ei hänen mukaansa periä. Käytännön journalismin avainkysymyksenä Ruokanen piti sitä, ”miten saamme koskettavan jutun luettavaksemme”.

Suomen Kuvalehden pitkäaikainen toimituspäällikkö ja nykyinen verkkosisältöjen tuottaja Jyrki Jantunen kertoi, että Kuvalehdellä menee juuri nyt erittäin hyvin, minkä työnantaja on korvannut maksamalla kaikille työntekijöille viikon palkkaa vastaavan bonuksen ja juhlavuoden kunniaksi vielä toisen viikon bonuksen.

Jantunen kertoi tulleen Kuvalehden vuonna 1997, jolloin toimituksessa vielä kyseltiin, mikä se internet oikein on. Nyt Jantunen vastaa SK:n twitter-tilistä ja facebook-sivuista ja kaikesta siitä, mitä SK digitaalisesti tekee.

Jantunen vakuutti Kuvalehden uskovan tarinan voimaan. Samalla hän ennusti, että valtava määrä aikakauslehtiä tulee kuolemaan. Hänen arvionsa mukaan jäljelle jäävistä aikakauslehdistä tulee luksus-tuotteita printissä.

Keskustelun kolmas osanottaja oli Ylen digitekniikkaan perustuvaan uutisvirtaan erikoistunut uutistuottaja Juho Salminen. Hän korosti älypuhelimien merkitystä ja piti niitä media-alan

suurimpana muuttajana.

Älypuhelimia on nykyisin maailmassa yli kaksi miljardia, kun viime vuosikymmenen loppupuolella niitä oli vain yli 200 miljoonaa. Arvioiden mukaan tämän vuosikymmenen lopulla älypuhelimien käyttäjien määrä kaksinkertaistuisi.

Salminen mukaan periaatteessa ratkaisu on helppo: pitää pystyä tarjoamaan juttu sellaiseen kanavaan, jota ihminen haluaa käyttää. Ihmiset käyttävät palvelua silloin kun se heille sopii. Interaktiivisuus tuo Salminen mukaan lisää käyttäjiä. Myös erilaisista testeistä, visailuista ja kilpailuista on tullut suosittuja tapoja saada lisää käyttäjiä. Salminen kuitenkin korosti muiden keskustelijoiden tapaan, että perinteisiä juttuja tehdään edelleen ja on vielä enemmän tarvetta asioiden syvempään analysointiin.

Illan tilaisuus osoitti, että halua keskustella journalismista ja sen suunnista on Klubissa paljonkin. Klubi voisi tehdä asiassa oman osansa tuottamalla lisää keskustelua, sillä jostakin kumman syystä suomalaisessa mediassa ei taida tällä hetkellä olla yhtään toimittajaa, joka voisi täysipainoisesti käsitellä median tilaa aikana, jolloin se menee läpi syvimmän kriisinsä.

Janne Virkkunen

Median ohella kaikki muukin muuttuu.

Menestyvät yritykset ja johtajat

Mistä tämän päivän menestyvät yritykset ja johtajat on tehty? Aihetta alustamaan oli Klubille 12.5.2015 kutsuttu yrittäjä Jyri Lindén Nordic Business Forumista. Hän kertoi elävästi yrityksensä perustamisesta ja sen toiminnasta. Lindén toimii yrityksessä talousjohtajana sekä hallituksen jäsenenä ja on myös klubiveli Jyväskylän yt-klubistamme. Illan isäntänä toimi Juha Tschokkinen.

■ ■ Nordic Business Forumin tarina

Jyri Lindén kertoi syntytarinan värikkäästi: ”Tarina alkaa vuodesta 2007, jolloin ajatus yrityksen perustamisesta syntyi Jyväskylän yliopiston markkinoinnin luennolta. Nordic Business Forum (NBF) perustettiin yhdessä Hans-Peter Siefen kanssa. Arkkitehti Jukka Tikkanen oli tuolloin ostanut Jyväskylästä Schaumannin linnan, mistä yritys päätti vuokrata toimisto- ja seminaariloiksi noin puolet, yli 1000 neliötä.

Toiminnan ja toimitilojen rahoittaminen edellytti muun muassa omien asuntojen myyntiä ja muuttamista linnan toisen pään pieneen huoneeseen. Samaan aikaan liiketoimintasuunnitelmaa hiottiin, businessseminaarien järjestäminen Jyväskylässä päätettiin aloittaa. Kokemusta oli saatu vastaavista tilaisuuksista ulkomailla. Näissä oli tavattu henkilöitä, jotka olivat menestyneet business-

Arnold Schwarzenegger oli yksi 9.-10.10.2014 järjestetyn eminaarin puhujista.

Kuva Nordic Business Forum.

”Seuraava vaihe oli nostaa tapahtuma kansainväliselle tasolle.”

Tekemisessä on oltava intohimo ja rahaa korkeammat tavoitteet.

Kuva Nordic Business Forum.

seminaarien avulla.

Vuoden 2009 lopussa alkoi ensimmäinen valmennus. Tutuilta oli lainattu 80 tuolia, liput maksoivat 10 euroa ja puhujiksi kutsuttiin tuttuja henkilöitä. Sekä yleisö että järjestäjät olivat tyytyväisiä.

Seuraava vaihe oli nostaa tapahtuma kansainväliselle tasolle. Päätä ei saanut paella. Teemaksi valittiin vastuullisuus. Maaliskuussa 2010 saatiin ajatus tuoda USA:n entinen varapresidentti Al Gore puhujaksi. Puhelinnumero Al Goren toimistoon etsittiin Googlen avulla ja neuvottelut alkoivat. Pankkilainoin ja sopimusyhteistyöllä kerättiin tarvittava rahoitus puhujakorvausten maksamisesta.

Vuonna 2011 syksyllä myytiin 1800 lippua, yli odotusten. Yleisö piti tilaisuudesta, joten tapahtumien järjestämistä päätettiin jatkaa. Seuraavana vuonna 2012 yleisöä oli 2200, ja sitä seuraavana jo yli 3000. Tämän jälkeen tilaisuus piti siirtää suu-

remppiin tiloihin. Vuonna 2014 Helsingin Messukeskuksessa oli jo 5300 henkeä, kuuntelemassa muun muassa Arnold Schwarzeneggeriä. Tuleva vuoden 2015 Messukeskuksen tilaisuus, 5500 lippua, myytiin loppuun kuudessa päivässä.”

NBF:n henkilöstöstä suurin osa on alun perin rekrytoitu myyntityöhön, mutta ajan kuluessa henkilöiden erityisosaaminen on muokannut kunkin tehtävänkuvaa. Taustat ovat hyvin erilaisia. Tällä hetkellä työntekijöitä on kaksitoista, joista 10 Suomessa sekä yksi Venäjällä ja yksi Virossa. Henkilöstön keski-ikä on alle 30 vuotta. Arvot ovat yhteiset ja pelisäännöt selkeät, mikä mahdollistaa itsenäisten päätösten tekemisen. Yhtiön omistuksesta noin neljä viidesosaa on Lindénillä ja Siefenillä, loput osalla muita työntekijöitä.

Intohimo, fokus ja myynti

Jyri Lindén oli tunnistanut kolme peruseriaatetta yrityksen

menestymiselle. Ne ovat intohimo, fokus ja myynti. ”Simon Sinekin mukaan ”People don’t buy WHAT you do. They buy WHY you do it.” Suomeksi tämä voisi kääntää, että asioita ei pidä tehdä itse tekemisen tai palkan vuoksi vaan siksi, että tekemisessä on oltava intohimo ja sillä pitää olla korkeammat tavoitteet. NBF:n henkilöstö koee, että seminaareissa he pystyvät voimaannuttamaan ihmisiä.”

Lindénin mukaan fokus unohtetaan usein. NBF:n tapahtumien määrä on vähentynyt vuosittain, mutta laatu on samalla parantunut. Yhtiön tavoite on, että vuonna 2021 se on merkittävin Business-Forum maailmassa. Kaikki tekeminen tähtää tähän ja asiat priorisoidaan tällä perusteella. Fokusoitumisen näkyy myös yrityksen prosesseissa, joita kehitetään jatkuvasti ja rönsyjä karsitaan.

Kolmas menestystekijä on myynti. Lindénin mukaan noin 80 prosenttia asiakkaista on tullut henkilökohtaisen myyntityön kautta. Tässä suomalaisilla on paljon parannettavaa. Myynti ja myyjien arvostaminen on nähtävä teoissa. NBF:ssä kaikkien päätyönä on myynti, vasta sen jälkeen tehdään muut asiat.

Keskustelu

Kysyttiin, että miten myyntiä edistetään konkreettisesti ja miten ihmiset saadaan mukaan myyntityöhön. Lindén kertoi järjestettävistä myyntiviikois-

ta ja myyntileireistä. Viikoilla tietyt jaksot omistetaan vain myynnille.

Seuraavaksi tiedusteltiin henkilökohtaista tavoitteista. ”Jokainen on asettanut itselleen henkilökohtaiset tavoitteensa. Johto seuraa kehittymistä kuukausittain. Palautetta jaetaan molempiin suuntiin kaikista asioista.

Määritettävät tavoitteet ovat suoriteperusteisia ja ne liittyvät eri tapahtumiin. Tapahtumissa on apuna myös pari sataa vapaaehtoista, joiden kokoaminen vaatii oman työnsä. Annamme eri osa-alueista toisillemme pisteitä, joiden eroista keskustelomme. Pyrimme tunnistamaan jokaiselle myös kolme kehittämistä edellyttävää asiaa. Näiden lisäksi järjestämme tapahtumia koko perheelle, mikä on tärkeää molemmiin puolisiin jouston mahdollistamiseksi.

Tänä vuonna NBF järjestää vain yhden päätapahtuman. Sen lisäksi on myyty lisenssejä useisiin maihin, joissa päätapahtuma näytetään suorana maksaneille asiakkaille. Kyseisen maan kumppaniryitys saa sovitun osan lipputuloista. Näiden lisäksi valmisteilla on oma business-julkaisu sekä valmennuskurssi noin 50 hengelle.”

Lindén korostaa, että luonnollisena lähtökohdana on se, että liiketoiminta on kannattavaa. ”Tämä on luonut vapautta, mutta myös lisännyt omia kunnianhimoarpeita. Lisäksi, minusta

on hauska tehdä asioita eri tavalla kuin muut. Muutoksen tekemisessä on ensin rima asetettava niin matalalle, että asiassa onnistutaan. Sitten rakennetaan tiimi viemään muutosta läpi.”

Lindéniltä kysyttiin maineen merkityksestä. Vastauksena kuultiin, että Al Goren aiempi esiintyminen oli vaikuttanut muun muassa Arnold Schwarzeneggerin saamiseen puhujaksi. Vastaavasti

Hyvästä paras –kirjan kirjoittajan, Jim Collinsin, kanssa neuvoteltiin yli neljä vuotta. Moni USA:sta tuleva puhuja on kokenut, että Eurooppa on syrjässä. Nykyisin yhä useammat puhujat tulevat kuitenkin mielelläni Suomeen. Lindénin mukaan ”muikulla on Koskenkorpalla ei tarvitse enää Suomea mainostaa.”

Miten myyntityö käytännössä toimii: ”Liidien hankinnassa perustyökaluja ovat puhelinsoitto, sähköposti ja henkilökohtaiset tapaamiset. Myyntityössä ylläpidetään ajantasaisia tietokantoja asiakkuuksista. Liidejä

ja vanhoja kontakteja pyritään hyödyntämään systemaattisesti. Yhden tutun kautta voidaan saavuttaa sataakin uutta kontaktia. Puhelinkeskusteluissa pyritään auttaa ja palvella mahdollisimman hyvin. Toisista asiakkaista on tullut ystäviä.”

Kysyttäessä mitä seuraavan hallituksen pitäisi sisällyttää ohjelmaansa, oli vastaus selkeä: ”pysyäkää pois tieltä ja antakaa työrauha, kaikki mahdollisimman yksinkertaiseksi ja byrokratia pois.”

Lopuksi Lindéniltä kysyttiin mentoroinnista, onko sillä ollut merkitystä NBF:n menestyksessä? ”Menorointi on Suomessa organisoitu erittäin hyvin verrattuna moniin verrokkimaihin. Ilman kokeneempien yritysjohtajien tukea emme olisi saavuttaneet nykyistä yrityksemme asemaa. Ottaisin silti vertauksen, että kyllä 25-vuotias voi onnistuneesti ja ilman mentoriakin tulkita Mozartin teosta, jonka tämä oli säveltänyt 10-vuotiaana.”

Tilaisuus päättyi ansaittuihin aplodeihin. Olimme saaneet kuulla nuoren ja menestyneen yrittäjän innosta pursuavan sekä valtavasti käytännön läheistä ajattelua sisältävän esityksen. Suuret kiitokset kaikkien paikalla olijoiden puolesta!

Pertti Hyvärinen

Kirjallisista klubiloisista on moneksi

- Vuodessa ilmestyi Suomes-
sa 6700 tietokirjaa, ilmoitti
dosentti Jukka-Pekka Pietiäinen,
klubiveli ja Suomen tietokirjailijain toiminnanjohtaja,
avatessaan kirjailian 7.9.
- Ne, jotka omilla toimillaan
taloudellisesti ja muuten menestyvät,
opiskelevat kaiken aikaa, hän päätteli.

■ ■ Illan aiheena olivat Klubin jäsenten kirjoittamat vuoden aikana ilmestyneet ja tulossa olevat tietokirjat. Niitä on monelta alalta.

Kaupunkineuvos Timo Honkala on koonnut muistelmansa asevelvollisuusajalta 1965 - 66 Porin Prikatista, josta hänet kotiutettiin täysinpalvelleena ryhmänjohtajana. Myöhemmin hän on ylennyt vääpeliksi. Hyväntahtoisen miehen hyväntuulinen muistelema, aika kultaa muistot. Tämä on niitä kirjoja, jotka pakosta saavat asevelvollisuutensa suorittaneen muistelemaan omia vastaavia kokemuksiaan. Olen itse pyrkinyt pitämään mielesäni, että seurassa istuttaessa rouvia ei välttämättä niin kiinnostaa. Miten lienee vastedes, kun jo usean kadettikurssin priimukset, sotatieteiden maisterit, ovat naispuolisia.

Lasse J. Laine on laatinut teoksen Suomen linnut. Siinä kuvataan 375 lajia ja annetaan tuoreimmat tiedot parimääristä. - Lintujen kuvaaminen on vaikeampaa metsästäystä kuin (olisi) niiden ampuminen, vaikka

välineet ovat kehittyneet. Kattohaikara on nyt ensi kertaa pesinyt Suomessa, kolmesta poikasesta yksi selviytyi. Haikarat ovat paikkauskollisia, joten jatkoa sopii toivoa. Laine on lin-

nustanut kameralla myös Baltiassa, Turkissa ja Bulgariassa.

Teollisuusneuvos, VTT Risto Ranki on koonnut yksityiskohtaista tietoa komisario Maigret'n, Georges Simenonin kuuluisan romaanihenkilön monipuolisesta alkoholiharrastuksesta. Maigret-romaneja on julkaistu 73 suomennosta, mutta Ranki on tietysti lukenut ne myös ranskaksi. Suosittelen ammattikirjallisuutena kaikille koti-baarimestareille ja -sommeliereille. Ranki on todella paneutunut Maigret'hen. Kansikuvassa istuu ilmeinen Maigret kahvilassa panamahattu silmillään lehteensä syventyneenä, olutlasi vierellä. Takakannessa panamahattumies näyttää kasvonsa. Ja kukapa se siinä?

Suomen Kuvalehden pitkäaikainen päätoimittaja Tapani Ruokanen on julkaissut teoksen Suomi selviytyy. Optimistisen selvityksen pohjana on vuonna 2004 EVAlle laadittu raportti, Tiekartta tulevaisuuteen, jota Ruokanen oli tekemässä. Ennuste on suuressa määrin toteutunut. Yrittäjyyden tukeminen on silmämääränä. Konkurssi ei välttämättä merkitse tuhoa vaan uutta alkua entistä kokeneempänä. [Muistan entistä työtoveriani, vakuutusmatemaatikkojen kouluttajaa ja pianistia Esko Prokkolaa, joka sanoi, ettei konkurssi ole mikään häpeä, jos maailma on mennyt ohi niistä tuotteista ja palveluista, joita yritys tarjoaa.]

Avointen ovien ilta

Timo Haapasalo on etsinyt vastausta kysymykseen, mitä on tehtävä, kun normibisnes ei riitä. Hän siteeraa Peter Nordel-
lia: "Tulokset ovat organisaation ulkopuolella." Esitys kirjasta vilisi termejä ja luonnehdintoja: horisontaaliyhteistyö, molempikäisyys, samanaikainen innovointi ja toteutusvoima.

Professori Martti Häikiö, kaikkein tuotteliaimpia klubiveljiämme (Jyrki Vesikansan ja Panu Rajalan rinnalla), on juuri julkaissut tai julkaisemassa Tampereen teknisen yliopiston historian nimellä Hyöty ja tiede sekä Helsingin kaupungin historiasarjaan kuuluvan teoksen Tiedon metropoli, joka käsittelee kaupungissa harjoitettua tutkimusta, opetusta ja tiedonvälitystä vuosina 1945 - 2010. "1960-luvulla viihde voitti valistuksen." Valmistumassa on myös Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet -tiedosto.

Ilta ei monipuolisuudessaankaan voinut olla täydellinen. Lehdet kertovat mm. tuoreesta Helsinki 1945 -teoksesta, jonka toisena kirjoittajana on Jyrki Vesikansa.

Yrjö Larmola

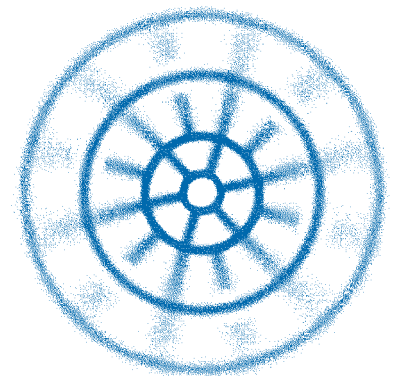
Torstaina elokuun 20. päivän illassa oli luvassa mukavaa yhdessäoloa, pientä purtavaa ja viihteellistä musiikkia Helsingin Suomalaisen Klubin avointen ovien illassa. Illan isäntänä toimi Jari Karpakka. Illan korkeatasoisesta musiikkiesityksestä vastasivat konserttipianisti Marko Hilpo ja sopraano Angelika Klas.

■ ■ Ilta oli saanut paikalle sekä nykyisiä klubiveljiä että Klubista kiinnostuneita. Klubiveli Antti Nurminen kertoi tulleen paikalle tänä syksynä ensimmäistä kertaa, tapaamaan ystäviä. Jari Karpakka oli saanut houkutelua ison joukon Klubista kiinnostuneita paikalle. Tapaan ison pöydän päässä kaksi nuortaparia. Kysyn Jiri Vidgreniltä ja Jukka Yli-Koivistolta, mikä on saanut heidät houkutelua Klubille. Yllätyksekseni heidän seuralaisensa, Piitu Lähdesmäki ja Virpi Ruoti vastaavat: - Itse asiassa me saimme heidät houkutelua tänne. Jari Karpakka on työkaaverimme ja sitä kautta saimme tietää tilaisuudesta. - Niin, olen kyllä tästä ohi kulkenut ja noteerannut paikan, mutta sisälle asti en ole päässyt käymään, sanoo Jiri. - Klubissa on tiettyä ylevyyttä ja hienoutta.

Jatkamme keskustelua samalla, kun tutustumme Klubin tiloihin laajemmin. Käymme läpi kabinetteja ja Jari Karpakka kertoo mielenkiintoisia tarinoita Klubilla olevasta rek-

visiitista, tauluista ja tiloista. Visiitti biljardisaliin, kirjastoon ja alakellariin - vieraat ovat vaikuttuneita kuultuaan Klubin kattavasta harrastustoiminnasta ja mielenkiintoisista Klubi-illoista. Mahdollisuus kantapöytä-lounaaseen, kabinettien käyttöön, alakellarin saunaan sekä sikarihuoneeseen herättävät mielenkiintoa. Ehkä saamme kohta uusia jäseniä - sen verran houkuttevalta Jari Karpakan vetämä ilta tuntui. Vieraamme viihtyivät.

Teemu Torvelainen

Right or wrong, my country

Kun valtion puolustuksesta on kyse, jokainen katsoo ensin oman etunsa ja sitten naapurin edun, kunhan se palvelee eikä vaaranna omaa etua. Sen jalompaa moraalialia ei maailmanpolitiikassa ole ollut eikä tule.

■ Pohjoismaisen puolustuspolitiikan mahdollisuuksista 1930-luvulta ja toisen maailmansodan ajasta myöhempiinkin aikoihin olivat 3.9. kokoon-tuneet keskustelemaan historian professori Henrik Meinander, suurlähettiläs, tohtori Markku Reimaa ja yleisesikuntaeversti, tohtori Pekka Visuri. Puheenjohtaja, lehdistöneuvos FL Jyrki Vesikansa kyllä kunnioittavasti mainitsi yhteispuhjoismaisen hengen edelläkävijänä Klubimme varhaisen kunniajäsenen Herman Liikasen, joka Dybbölin taistelussa urhoollisesti puolusti Tanskaa hyökkäävää Bismarckia vastaan.

Ytimekkäissä alkupuheenvuoroissa puhujat tiivistivät lähtökohtansa: - Suomi on yhteiskuntajärjestykseltään ruotsalainen maa, jossa puhutaan suomea, sanoi Meinander. - Pohjoismaisuus oli epämääräinen käsite 1800-luvulla. Saksan - Tanskan sota 1864 muodosti kulminaation, poliittisen skandinavismien sijaan tuli kulttuurinen. En liioin kuulu niihin, joiden mielestä Ruotsin suhde Suomeen muuttui 1917.

Naapurit eri teillä

Toinen maailmansota mullisti suhteet, tilapäisesti, mutta jäljet jättäen. Ruotsi selvisi "so-taakäymättömänä maana" ja kävi menestyksellistä kauppaa kahteen suuntaan, - Miehitetty Tanska säilytti siviiliyhteiskuntansa vähin vaurioin, kauppaa käytiin myös Englantiin, kunnes Saksa maksoi paremmin, totesi Reimaa, - Norjassa yritettiin natsihallintoakin kotimaisiin voimin. - Vuonna 1944 Suomen asema Pohjoismaana joutui uuden arvion alaiseksi, sanoi Visuri, joka ilmoittautui Stella Polaris -yhdistyksen perustajajäseneksi. [Muistatthän: Suomen salaisten asiakirjojen kuljetus Ruotsiin. Latoja.] Muuttuisiko Ruotsin kielen asema Suomessa väistämättömien väestönsiirtojen vuoksi?

- Koska skandinavismi syntyi? puheenjohtaja tahtoi tietää keskustelijoiden käsityksen. - Vuoteen 1814 Ruotsi ja Tanska olivat vihollisia pitkän historian syistä, Meinander sanoi. - Tanska oli lähes säännöllisesti Venäjän puolella, Ruotsille Venäjä oli uhka [paitsi 1700-luvun myssypoliitikoille, joiden nykyisistä seuraajista mekin tunnemme muutaman. Latoja.] Krimin sodan aikaan oli esillä kysymys Suomen palauttamisesta Ruotsille. Britannia ei tullut ajatuksen takaajaksi. Ammattikuntien ja ylioppilasyhdistysten pohjoismainen yhteistyö kehkeytyi 1840-luvulla. [Suomalaisiakin

edustajia kutsuttiin mukaan.]

- Tanska ei ole koskaan kokenut Venäjää uhaksi, vahvasti Reimaa. (Pitihän Neuvostoliitto Bornholmia miehityksessä toisessa maailmansodassa, yleisöstä huomautettiin.) - Värikki Stoolin tarinat antavat Suomen sodasta väärän, vaikka vaikuttavan tulkinnan, huomautti Pekka Visuri, mutta ei nyt syventynyt kysymykseen lähemmin. - Toisen maailmansodan aikainen jako etupiireihin tuntui vielä, kun kylmän sodan blokkijako tehtiin.

Virallinen Suomi oli Ruotsin sd-kuningaskunnalle liian valkoinen

Vesikansa halusi palata ensimmäisen maailmansodan aikaan. Ruotsin silloinen suhtautuminen Suomeen? - Sosiaalidemokraattijohtoinen Ruotsi ei tukenut valkoisia, muistutti Meinander. - Ruotsi hankki informaationsa Suomen sosiaalidemokraateilta ja liberaaleilta. Olihan toki Mannerheimin esikunnassa monia vapaaehtoisia ruotsalaisupseereita. [Jos Helsingin tosiasiallisesti valtasivatkin saksalaiset, Tampereen valtausta johtivat pääasiassa ruotsalaisupseerit. Latoja.] - Skandinavian maat pysyivät Suomen sisäisen sodan suhteen neutraaleina, Meinander totesi. - Tanskasta ja Norjasta tosin tuli vapaaehtoisia ambulansseja. [Ambulanssi tarkoitti tuoloin paitsi kuljetusvälinettä myös sen henkilökuntaa. Latoja.]

"Olisiko Ruotsin-Suomen valtioliitto estänyt sodan?"

Entä 1930-luvun ja vuosikymmenen lopun taloudelliset ja poliittiset mullistukset? Vesikansa kysyi. - Ne kohtasivat Pohjolassa heterogeenisen joukon, Reimaa vastasi. - Norja ei pelännyt ketään, kunnes se sitten yhtäkkiä miehitetiin. Neuvostoliiton hyökättyä Suomeen käytiin Kansainliitossa pakotekeskustelu, jossa Skandinavian maat pidättyivät kannantotosta. Talvi- ja jatkosodan aikana Ruotsin aineellinen apu oli merkittävä, hallitus kieltäytyi kannanotosta. Tanska, läpi sodan vauraana säilynyt Tanska, hoiti saksalaismiehityksenkin aikana runsaasti suomalaisia sotilapsia. - Ruotsin apu oli merkittävä, kun Pohjois-Suomi oli uhattuna, sanoi Vihuri. - Panssaritorjuntaa, lentoase...

- Olisiko Ruotsin-Suomen valtioliitto estänyt sodan? Vesikansa heitti kontrafaktuaalisen kysymyksen. - Ruotsin ehtona liitolle vuonna 1940 oli, että Ruotsi vastaa yhteisestä ulkopoliitikasta, sittemmin se, että Suomen hyökkäys pysähtyy Viipuriin. Tämä ei kelvannut Mannerhemille eikä Ryttille. - Valtioliittoajatus ei olisi tuottanut mitään, sanoi Visuri. - Päämajassa oli melko aitosuomalainen henki.

- Odottivatko Norja ja Tanska yhteispuhjoismaista tukea huhtikuussa 1940? puheenjohtaja kysyi. - Suomi ei ottanut virallista kantaa Norjan ja Tanskan miehitykseen, Reimaa sanoi. - Vaikka Ruotsi ei ollut virallisesti lähellä Saksaa, mitavia alueloukkauksia ei huomattu. Oli selvää, että Saksan tavoitteena Pohjolassa olivat Ruotsin malmikentät, Neuvostoliiton Leningradin turvalli-

suus. - Tanska oli Suomen paras kauppakumppani Saksan jälkeen, Reimaa sanoi.

1944 Ruotsi yritti saada Suomen irti sodasta, toimia välittäjänä. - Kun Rytin kirje Hitlerille tuli julki, se herätti Ruotsissa suurta ärtymystä, Meinander totesi. - Jos Suomi romahtaa, tulee paljon pakolaisia, Ruotsista johdettua sissitoimintaa... Ruotsi otti kyllä vastaan 60 000 siviilipakolaista Lapista.

Pohjoismainen puolustusyhteistyö nyt?

- Osa NATO-yhteistyötä. Tapa jatkaa avoliittoa, luonnehti Meinander. - Baltian maita ei voi puolustaa ilman Ruotsia ja Suomea. Jos Ruotsi liittyy NATOon, Suomi tulee perässä. - Ei yhteistyöhön sopimuspapereita tarvita,

kommentoi Reimaa. - Suomen elineta, täsmensi Visuri, on ettei Venäjän luoteisrajaa täältä kukaan uhkaa.

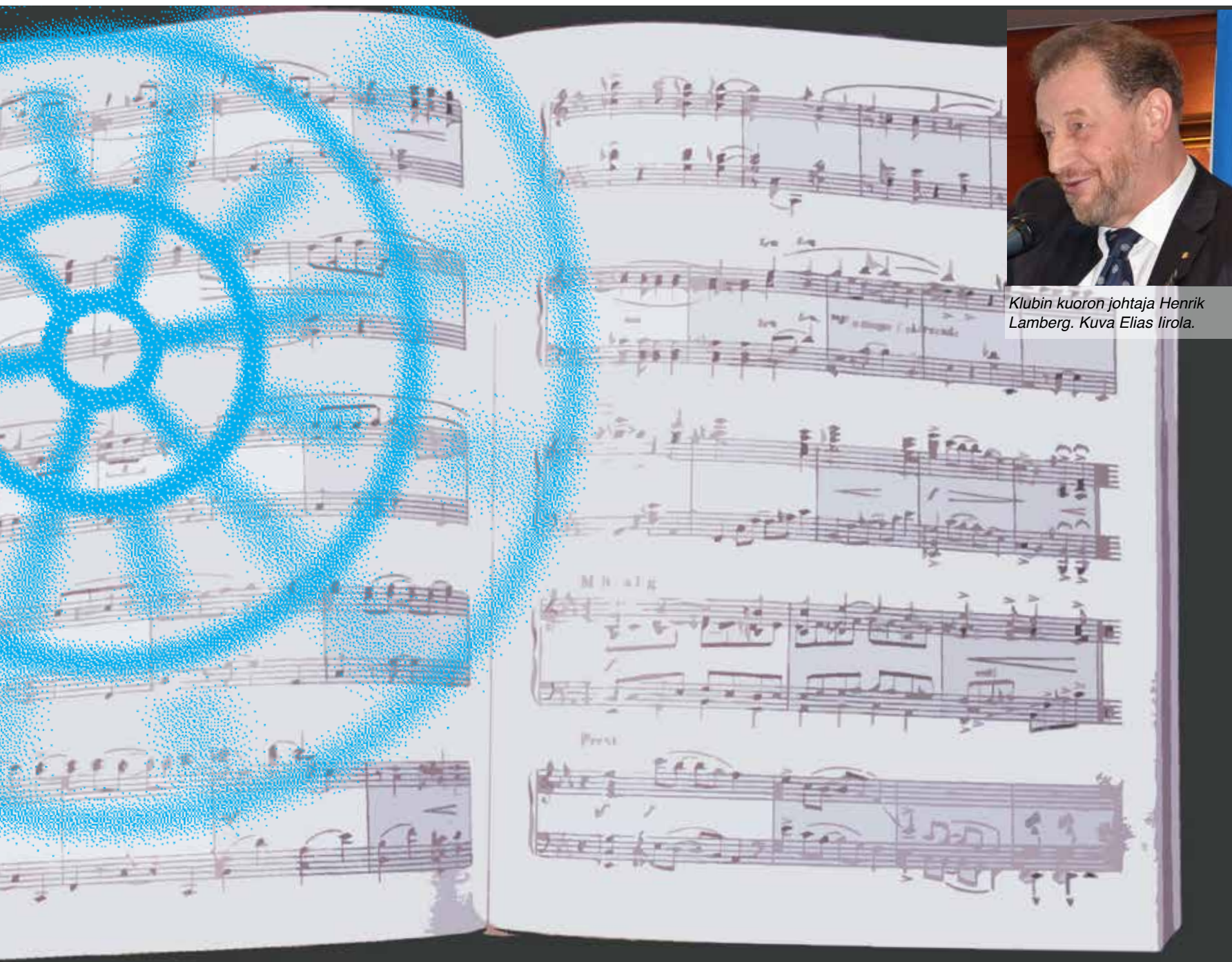
Keskustelussa lomittuivat vanhempi ja tuoreempi historia. Mutta eivät historian argumentit niin nopeasti muutu.

Yrjö Larmola

Puhtaan soinnun lumous

Klubin kuoron johtaja Henrik Lamberg. Kuva Elias Iirola.

Yksinäinen onkimies voi varhaisena kesäamuna kuulla puhtaan soinnun. Se helähtää ehkä kaislikon reunasta tai sinertävän usvan kyljessä. Paikka ei ratkaise, vaan tunne. Ajatus, että puhtaassa c-mollissa on kaikki osat paikallaan. Jokainen sävel omissa hiljaisuudessaan. Valmiina lähtemään lentoon.

■ ■ Kun Henrik ”Henkka” Lamberg astui ensimmäisen kerran Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron eteen harjoituksissa lokakuun 3. päivänä vuonna 2000, tuntui kuin silmiäni eteen olisi avautunut puhdas, valkoinen pellavakangas, jolle hän alkaisi hahmotella öljyvärein maisemaa, ja minun tehtävänäni olisi oppia näkemään ja ymmärtämään.

Vuosia myöhemmin, kun takana oli jo huikea määrä opitunteja ja esiintymisiäkin, tuo varhainen visio palasi elävästi mieleeni, kun Henkka toi Klubin kuvataiteilijoiden näyttelyyn öljyväriänsä Ongella, jonka hän oli maalannut vuonna 2011.

Siinä se oli. Puhdas sointu. Juuri sitä taiteilija Lamberg oli tullut etsimään kuorostamme, jota hän kutsuu ”valtavan hienoksi ja monipuoliseksi soittimeksi”. Se on onkimiehen instrumentti. Ainutkertainen. Kaunis. Pyhä.

Tabula rasa

Tunsin, että vuosituhannen vaihteessa oma kuorotauluni

oli tabula rasa. Tyhjä. Siitä olivat haalistuneet pois opiskeluaikaisen sekakuoroni, WiOLin, haikeankauniit muistot. Ja kun vuonna 1967 liityin Klubin jäseneksi, jäljellä oli vain sitsilaulujen hilpeä viidakko. Silloin kuoroharrastuksesta ei Klubin kulttuuriohjelmistossa ollut mitään merkkejä. Vasta Henkka toi puhtaan soinnun unelman mukanaan klubitoimintaan.

Harrastelijapianistina minulla oli vain aavistus puhtaasta soinnusta. Sitä ei koskaan tarvinnut etsiä instrumentistani. Se oli taottu sen sisälle ja sillä siisti.

Mutta kuorossa asia on aivan toisin. Puhdasta sointua pitää etsiä. Sitä on opittava etsimään. Sitä on harjoitettava. Sitä on osattava kuunnella. Se ei ole valmiiksi tarjolla.

Ja ennen kaikkea. On opittava siirtymään puhtaasta soinnusta toiseen puhtaaseen sointuun. Tämän maestro on viides-ätoista vuodessa minulle opettanut. Siksi omaa ääntä, äänenmuodostusta, on harjoitettava. Jatkuvasti. Määrätietoisesti.

Juuri tähän, kuuntelemiseen ja oppimiseen, onkimiehen on paneuduttava. On nöyryyttävä. Sillä oikotietä ei ole. Tässä Helsingin Suomalaisen Klubin ja sen oman kuoron olemassaolon filosofiat yhtyvät.

On tehtävä työtä kiveen kirjoitettujen, suurien päämäärien eteen. Pelkät sanat eivät riitä, vaikka ne olisi kirjoitettu kul-

taisin kirjaimin. On tehtävä joka päivä konkreettista työtä. Tututkin sanat ja soinnut haalistuvat, ellei niihin puhalleta jatkuvasti elämänvoimaa.

Verkko

Verkostoituminen on tämän päivän iskulause. Kaikki riippuu kaikesta. Vain yhdessä saadaan hyvää aikaan.

Näinhän se tietysti on. Mutta ilman yksinäisen onkimiehen henkilökohtaista panosta, antautumista unelmalle, verkko ei kestä maailman myrskyissä. Tämänkin asian Henkka on pyrkinyt - kerta toisensa jälkeen - iskostamaan mieliimme.

”Laulut ovat kuin kultahippuja kullanhuuhtojan vaskoolissa”, hän kirjoitti kuoron 10-vuotishistoriikissa.

”Kun ne sulatetaan yhdeksi kiiltäväksi kimpaleeksi, syntyy kaunis kokonaisuus.”

Tätä kokonaisuutta olemme me kaikki kuorolaiset olleet hio-massa näiden vuosien aikana. On tärkeää ymmärtää, kuinka hienosti se sulautuu Suomalaisen Klubin aatemaailmaan ja tavoitteisiin.

Atraktiivisuus

Kun ymmärretään, että Klubin atraktiivisuus, vetovoima, on edelleen kasvussa ja kasvun

fyysiset rajatkin alkavat jo olla selvästi nähtävissä, joitakin verkoston solmukohtia olisi ehkä hyvä ryhtyä vahvistamaan hyvissä ajoin – jotta puhtaan soin-

Henrik Lamberg Ongella. Öjyväri, 2011.
Kuva Elias Iirola.

nun lumous ei katoaisi arkipäivän realiteettien pyörteisiin.

Kuoron kannalta tällaisia solmukohtia ovat mielestäni seuraavat:

(1) Harjoitustila. Ilmastointiputkien koristama, matala kellari, jonne muutkin harrastuspiirit kuin kuoro (orkesteri, jumppa, biljardi) ovat joutuneet tunkemaan, alkaa olla jo paha rasite kaikille osapuolille. Kun varsinaisista klubitiloista, 5-7 kerroksissa, ei löydy tilaa edellä

mainituille harrastuksille, olisi pikaisesti selvitettävä, millä keinoin ja missä aikataulussa tilakysymys saataisiin ratkaistua.

(2) Taiteellinen johtaja. Viidentoista vuoden näytön pitäisi riittää siihen, että Klubin kuoron johtajalle maksetaan selkeää, kilpailukykyistä palkkaa.

(3) Oppimateriaali. Viimeistään siitä lähtien, kun Henkka toi Onkijan Klubin kuvataiteilijoiden yhteisnäyttelyyn, olen pohtinut sitä, kuinka saisimme taltioiduksi ne äänenmuodostukseen liittyvät, loistavat oppitunnit, joita Henkka on harjoitusten yhteydessä pitänyt. Ne olisivat kullannarvoisia meikäläisenkaltaiselle aloittelijalle, jollaiseksi itseni edelleen tunnen. Pitäisi siis saada asiaa koskevaa oppimateriaalia (video ym) kotikäyttöön.

Ja lopuksi. Puhtaan soinnun lumous säilyy, kun Henkka jaksaa pitää riman korkealla. Chor der Gefangenen, Silenzio, Lacrymosa, Hymn ja tietysti Henkan omat sävellykset Laulun voima ja Viesti rakkaudesta etc.

Weijo Pitkänen

Kuoroa 10 vuotta puheenjohtajana luotsanneen Rainer ”Friba” Fribergin mietteitä Klubin kuoro yhteisönä

Kuoron tärkein tehtävä on eittämättä tuottaa esiintymis- ja konserttikelpoista materiaalia mahdollisimman korkealla taiteellisella tasolla. Jokainen kuoro on mitattavissa omien resurssiensa ja taiteellisen tasonsa huomioiden.

■ ■ Harjoitukset saattavat joskus tuntua puuduttavilta ja turhalta jankkaamiselta. Vanha totuus pitää kuitenkin paikkansa: Harjoitus tekee mestarin; toisto, toistoa ja toistoa – myös kotona!

Onneksi kuorotoiminta kokonaisuudessaan on muutakin kuin jatkuvaa puurtamista nuottien parissa. Kuoron sisäinen ilmapiiri rakentuu laulajien henkilöominaisuuksista. Tämä kasvattaa kuorossa omaleimaisen sosiaalisen toiminnan. Olen itse laulanut neljässä mieskuorossa, joiden sosiaalinen toiminta on ollut perin erilaista. Yhdessä tuntui, että sosiaalinen yhdessäolo, sitsi-illat ja karonkat näyttelivät lähes pääosaa. Toisessa ei ollut yhteisiä tekemisiä kuin pakonomaisesti järjestettynä. Ilman sosiaalista toimintaa on kuorotoiminta perin karua ja suorituskeskeistä. Sosiaalisuus kehittyy toiminnan rinnalla. Jokainen kuoro on oma sisäinen yhteisönsä, sellainen, joksi laulajat ovat sen vuosien saatossa muokanneet. Kuorossa laulaminen jo kuitenkin itsessään yhdistää ja sitoo laulajat toisiinsa.

Klubin kuorossa, johon nyt

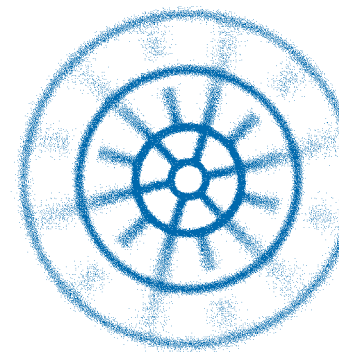
Klubin kuoron puheenjohtaja Rainer Friberg. Kuva Rainer Friberg.

keskityn, on taiteellinen tavoite korkealla, johtuen taiteellisen johtajamme Henrik, Henkka, Lambergin tinkimättömästä halusta tuottaa korkeatasoisia esiintymistilaisuuksia ja monipuolisia konsertteja niin Klubilla kuin sen ulkopuolella - ettei mennä vain saman kaavan mukaan ja sieltä, missä aita on matalin. Tätä todistavat muun muassa useat menestykselliset oopperakonserttimme ja lastenlaulukonserttimme. Myös laulajat ovat omaksuneet Henkan viitoittaman suunnan.

Sosiaalinen toiminta ja kuorolaisten keskeinen kanssakäyminen on monipuolista. On helppo lähestyä kaveria, kun ollaan samanhenkisiä. Vaikka harjoitukset ovat kurinalaisia, hyvän jutun voi rivistä murjais-ta vaikka kesken laulun. Nauruhermojen kutkuttaminen kun käy melkein pä äänenavauksesta. Mielenkiintoisia ovat myös johtajamme heittämät kevyet sivallukset, kun hän uutta laulua harjoiteltaessa toteaa: ”Voittehan te sen noinkin laulaa, muttei se ole sinne päinkään!” tai ”Hyvin lauloitte, vaikkei säveltäjä ole sitä noin kirjoittanut!” Huumori onkin osa viihtyisyyttämme.

Kuoron sosiaalinen merkitys kasvaa laulajien kesken muun muassa laululeireillä, varsinkin sellaisilla, jotka pidetään niin sanottuina metsäleireinä. Silloin mennään pois pääkaupungin vilinästä ja kiireestä

Sosiaalinen toiminta ja kuoron keskinäinen kanssakäyminen on monipuolista.

Miksi laulan?

paikkaan, josta ei heti lähdetä käymään marketissa tai muilla asioilla. Iltasella on sitten aikaa rentoutua saunan lauteilla ja saunan jälkeen illan sitseissä tutustua, rupertella ja laulaa kevyempiä lauluja. Tulee solmitua aivan uusia ystävyssuhteita yli stemmarajojen. Harjoitukset jatkuvat taas aamutuimaan.

Kuoromatkat, joita on tehty kotimaassa ja useisiin Euroopan maihin, ovat meillä aina avécmatkoja. Ne sitovat laulajat vaimoineen yhteen joukoksi, jossa apua tarjotaan ja jossa sitä voidaan ja uskalletaan pyytää. Matkatuttavuudet synnyttävät monesti kuoron sisällä uusia, jopa elinaikaisia ystävyssuhteita.

Seuraava matkamme hämmöttääkin jo lähellä. Vierailemme Brysselissä 10.–14.10. Tutustumme EU-edustustoon, -parlamenttiin ja -komissioon sekä pidämme konsertin Bryselin Merimieskirkossa. Esiinnyimme myös Sibeliuksen näytellyn avajaisissa EU-parlamentissa sekä pidämme monikansallisen koulussa koululaiskonsertin, joka on osana koulun musiikkikasvatusta. Uskon tämänkin matkan rikastuttavan ja antavan uusia uljaita kokemuksia 61 hengen seurueellemme.

Voin siis todeta, että kuorotoiminnassa on sosiaalisella yhdessä tekemisen ja -olemisen tunteella suuri merkitys, jolla on vaikutuksensa niin sisäiseen yhteishenkeen kuin laulamisen lopputulokseen. Onhan peräti

tutkimusteitse todettu, että ”kun sisäisesti svengaa hyvin – svengaa lavalla hyvin”. (Tämä lavalla svengaaminen ei valitettavasti kuitenkaan läheskään aina näy ulospäin!)

Klubin kuoro on muokkautunut hyvähenkiseksi ja toiset huomioon ottavaksi, edellyttäähän jo klubiveljeyskin tätä. Taiteellinen taso on vuosien mittaan kiivennyt harppauksin ylöspäin.

Laulaja on päässyt sinuiksi kuoron kanssa, kun hän alkaa odottaa torstai-iltapäivän tuloa päästäkseen rentoututtavan ja rakkaan harrastuksensa pariin.

Toivon näkeväni Sinutkin, arvoisa lukija, 15-vuotisjuhla-konsertissamme lauantaina lokakuun 17. päivänä klo 17.00 Helsingin konservatoriossa, Ruoholahdessa. Olet tervetullut konsertteihimme.

*Friba
Kuoron puheenjohtaja*

Henrik Lamberg.

”En tiedä miksi laulaa lintunen ja miksi jurääpi ukkonen. Vaan itse tiedän siksi laulavani, kun sävelet soivat rinnassani!” Näin kirjoittaa J.H.Erkko runossaan Miksi laulan? Nämä runoilijan sanat luotaavat syvältä myös kuorolaisen sielunelämää. Hänellä on sisäinen ”pakko” osallistua yhteisölliseen laulutoimintaan, kuorossa laulamiseen.

■ ■ Laulun voima

Helsingin Suomalaisen klubin kuoron syntysanoja harkittiin, suunniteltiin ja lopulta ne sanottiin 15 vuotta sitten. Löytyi halukkaita kolmisenkymmentä, joilla oli näky ja palo tehdä jotain uutta ja merkittävää yhdessä. Syntyi uusi ja ensimmäinen laulajisto silloisen 125-vuotisen klubimme historiassa. Aluksi perinteistä kuoromusiikkia

harjoittava ja esittävä yhteisö muotoutui kuitenkin aika pian uusille urille. Kokeneet, useissa kuoroissa laulaneet laulajat eivät olleet kovin motivoituneita jatkamaan täälläkin samojen ”rallien” esittämistä.

Johtaja sai mielenkiintoisen tehtävän. Mitä uutta, mitä ei oltu aikaisemmin tehty. Niinpä kokiollan konsertti lasten lauluja oli mielenkiintoinen ja käänteen tekävä kokeilu. Vaarit/papat lauloivat tuttuja nykyhetken ja oman lapsuutensa aikaisia lauluja yleisönä lapset, lasten lapset ja lastenlasten lapset, toki vanhemmat myös mukana. Jo pelkästään Aleksanterin teatterin täpötäysi konserttiyleisö ja joukostaan kesken laulun kuuluva kirkas lapsen huomio, ”äiti katso vaari laulaa tuolla” saivat tunnelman loistamaan kilpaa kattokristallien kanssa. Ohjelmiston oikeasta valinnasta ja kiinnostavuudesta kertovat useat uusinnat.

Tenoriaaria ja oopperan kuoro-kohtauksia

Unohtamatta perinteistä mieskuoromusiikkia, näin oli avattu uudistusten aarrearkku. Nyt tiesimme että näin tulee jatkaa. Niinpä seuraavaksi paneuduimme oopperan ja operetin maailmaan. Pienet ja suuremmat kuoro-kohtaukset yhdessä kansallisoopperan solistien kanssa olivat taas number one. Laulajat sitoutuivat, vaikka lisätyöksi tulivat muun muassa ranskan ja

italian kielivaikkeudet. Vaan eipä ne olleet este, kielikylpy käytiin, tekstit opittiin ja yleisö nautti ja riemuitsi kuulemastaan. Laulajat säteilivät onnistumisistaan.

Useimmille oli oopperan maailma näin esittäjän näkökulmasta täysin uudenlainen kokemus. Oppi ymmärtämään tämän taiteenlajin jaloutta ja samalla todellista musiikillista rikkautta, kurinalaisuutta ja näyttämöllisyyttä. Vaativa taiteenlajihan kuoromusiikki on jo muutoinkin, mutta oopperassa mieskuoro sotajoukkona ylisee kuin ukkonen, on nöyrä vankijoukko, riemuitsee juhkakansana ja laulaa jumalaisen kauniita serenadeja naiskuulijoille. Ainoa todellinen puute on ollut orkesterin puuttuminen. Ehkä sekin on vielä joskus korjattavissa.

Eräs todellinen erikoisuus ja niin muodoin huippuhetki kuoron historiassa tapahtui Aleksanterin teatterin näyttämöllä vuonna 2013. Nuoret balettianssijat tekivät tanssiteoksen jokaisesta kuoron esittämästä laulusta. Yleisö sai todella mielenkiintoisen ja ainutlaatuisen kokemuksen. Sami Saikkosen ohjauksessa pieni balettiryhmä teki vaikuttavan esityksen muun muassa Beethovenin Fidelio-oopperan vangittujen kuoro-kohtauksesta, Iltatuulen viestistä, Tevjen laulusta Nousee päivä, laskee päivä, ym. Tämä yhteistyö oli näin toteutettuna jälleen jotain uutta ja siten kuoromusiikin historiaa.

Kuluneet 15 vuotta

Kuoro on vasta teini-ikäinen, ja samalla myöskin murrosikäinen. Joskus se käyttäytyykin kuin murrosikäinen, äksyilee ja kiukuttelee vaikka laulajien keski-ikä on todella aikuisen miehen ikä. Kaikesta huolimatta tämän nuorukaisen elämään on sisältynyt valtava määrä huippuhetkiä niin kotimaassa kuin ulkomailakin. Esiintymisiä on satoja, joista konserttejakin toista sataa. Kaikki on vaatinut tarmoa, perään antamatonta tahtoa ja ponnistuksia yhteisen hyvän puolesta. Kuoro on kuin koti, suuri perhe. Sen hyvinvointi vaatii sopeutumista, itsensä ja yhteisön kunnioitusta, huolehtimista itse omasta osaamisestaan niin hyvin kuin mahdollista ettei koti liikaannu eikä perheen harmonia pääse säröilemään. Yhteinen sävel ja harmonia ovat jo musiikkia mutta kaunis soitin, sävelpuhtaus ja nyanssit ovat taidetta.

Yhdessä työtä tehden, tyynet ja myrskyt rinta rinnan käyden olemme tämän teini-ikäisen saavuttaneet. Pystypäin, otsa ylväänä ja tukka hulmuten käymme kohti aikuisikää.

”Kun olin nuori, ajattelin kuin nuori. Tänään elän nuoruuteni jatkoaikaa.”

*Henrik Lamberg
Kuoron perustaja-johtaja*

Viron harrastajat Viron lähetystössä

Suurlähettiläs Margus Laidre. Kuva Matti Kuula.

Yleiskuva neuvotteluhuoneesta, pöydän päässä suurlähettiläs Laidre. Kuva Matti Kuula.

Timo Kylliäinen, Jussi Mattila, Helja Kirber ja suurlähettiläs Laidre. Kuva Matti Kuula.

Viron suurlähettiläs kutsui Klubin Viron harrastajat vierailulle lähetystöön tiistaina 5. toukokuuta 2015. Viron harrastajat saapuivat lähetystöön 20 jäsenen voimin mukanaan kielenopettajansa, maisteri Helja Kirber. Suurlähettiläs, fil.tri Margus Laidre, toivotti ryhmän tervetulleeksi tyylikkästi saneeratun lähetystön suureen neuvotteluhuoneeseen, jonka pitkän pöydän harrastajat täyttivät kokonaan.

■ ■ Suurlähettiläs kertoi meille lähetystöalon historiaa, joka onkin tosi jännittävä. Funktionaalinen talohan on Viron ensimmäinen nimenomaan ulkomaille lähetystöksi suunniteltu rakennus. Rakennus valmistui uudistusten ja laajennusten jäl-

keen joulukuussa 1939. Silloisen suurlähettiläs Aleksander Warman toiminta uusitussa rakennuksessa jäi lyhyeksi, koska 15.6.1940 Neuvostoliitto esitti Virolle uhkavaatimuksen, jota seurasi maan miehittäminen. Elokuun kuudentena päivänä suurlähettiläs Warma ilmoitti Helsingin diplomaattikunnalle lähetystön toiminnan keskeyttämisestä ja rakennus sinetöitiin. Parin päivän kuluttua Neuvostoliiton edustusto otti rakennuksen haltuunsa.

Myöhemmin Neuvostoliitto möi rakennuksen Bulgarian käyttöön.

Viron vapauduttua miehityksestä alkoivat neuvottelut lähetystön saamisesta takaisin Viron haltuun. Vasta tammikuussa 1994 sai silloinen suurlähettiläs

Jaak Jõerüüt lähetystön avaimet haltuunsa. Itsenäisyysjuhla pidettiin jo talossa, mutta todellisuudessa rakennusta remontoitiin joulukuuhun 1995 asti.

Viron ja Suomen suhteista kannattaa mainita, että de jure Suomi ei koskaan tunnustanut Viron liittämistä Neuvostoliiton osaksi, vaikka käytännössä toimittiinkin olosuhteiden pakosta toisin. Näin ollen Viron vapauduttua miehityksestä ja itsenäistyttyä uudelleen, Suomen ja Viron suhteet oli helppo solmia uudelleen, koska suhteet olivat virallisesti olemassa, vaikkakin olosuhteiden pakosta naftaliinissa vuosien ajan.

Suurlähettiläs Laidre kertoi meille myös omasta taustastaan, joka on varsin kansainvälinen. Hän on syntynyt Tartossa

vuonna 1959 ja opiskeli Tarton yliopistossa historiaa. Vuonna 1987 hän valmistui historian maisteriksi. Toimittuaan historian lehtorina Yliopistossa hän pääsi vuonna 1991 Toronton yliopistoon vierailevaksi lehtoriksi. Samana vuonna hän oli myös Tukholmassa Viron ulkoministeriön sikäläisen Viron tiedotustoimiston johtajana. Nopeassa tahdissa hänestä tuli Viron suurlähettiläs Tukholmassa. Sitten hän oli suurlähettiläs Saksassa ja nimitettyä myös Pyhän istuimen suurlähettilääksi Saksasta käsin. Vuonna 2000 hän väitteli filosofian tohtoriksi yleisestä historiasta. Tämän jälkeen hän toimi Viron ulkoministeriön Venäjän yksikön päällikkönä ja edelleen poliittisen osaston päällikkönä. Vuodesta

2006 lähtien hän oli suurlähettiläänä Isossa Britanniassa vuoteen 2010 asti, jolloin hänestä tuli Viron presidentin ulkopolitiininen neuvonantaja. Vuoden 2014 syksyllä hänet nimitettiin Suurlähettilääksi Suomeen.

Suurlähettiläs Laidren oma laaja-alainen tausta saikin hänet tiedustelemaan, minkälaiset asiat ja seikat ovat johtaneet Viron harrastajien kiinnostukseen Viron kielestä, kulttuurista ja maantieteestä, historiasta ja talouselämästä. Tästä alkoi sitten vilkas ja avoin keskustelu osapuolten kesken. Kysymyksiä esitettiin puolin ja toisin vapaasti. Viron harrastajat saivat avoimia ja vilpittömiä vastauksia hankaliinkin kysymyksiin. Suurlähettiläs Laidre totesikin, että hänen mielestään ei ole han-

kalia kysymyksiä, mutta joskus voivat vastaukset olla monimutkaisia ja hankalia.

Keskustelua olisi voitu jatkaa pitkäänkin, mutta alun perin varattu tunnin aika oli jo venähtänyt puolitoistatuntiseksi. Kiittäessään käynnistä suurlähettiläs totesi, että voimme varmaan jatkaa myöhemminkin kiintoisaa mielipiteenvaihtoa. Viron harrastajat puolestaan totesivat, että olemme valmiit jatkossakin pitämään yllä lämpimiä yhteyksiä jopa laajemminkin puitteissa.

Lähettiläälle luovutettiin tilaisuuden alussa sekä Helsingin Suomalaisen klubin viiri että historiallinen kirjamme Pojat Suomalaisella Klubilla.

Matti O. Kuula

Suomi ei koskaan tunnustanut Viron liittämistä Neuvostoliiton osaksi.

Senioritoiminta Helsingin Suomalaisella Klubilla

Helsingin Suomalaisen Klubin senioritoiminta aktivoitui vuonna 2011, jolloin klubin Grand Old Man, Pekka Mannio pyysi Juhani Juntusta seuraajakseen senioritoiminnan vastuuhenkilöksi. Perustettiin "Kalkkiskopla", jonka tehtävänä oli toimia johtoryhmänä ja suunnitella klubin senioreiden ohjelmaa.

■ ■ Kalkkiskopla käsitti alunperin seuraavat klubiveljet: Pekka Mannio, Heikki Hongisto, Hirvo Salonen, Juhani Ahdekivi ja Juhani Juntunen, joka toimi puheenjohtajana. Koplan kokoonpano on jonkin verran vaihdellut vuosien varrella sairauksista ja ikääntymisestä johtuen.

Tämänhetkisen kalkkiskoplan kokoonpano on Hirvo Salonen, Mikko Vuorilehto, Pertti Mäkelä ja Juhani Juntunen. Senioritoiminta klubissamme on vakiintunut seniorilounasesitelmiin, ohjattuun jumppaan ja 80+-keskusteluryhmätoimintaan.

Seniorilounasesitelmät

Seniorilounasesitelmät, joissa vastuuhenkilönä on Juhani Juntunen puh 0400 441330, olivat ensimmäinen senioreiden säännöllinen aktiviteetti. Kalkkiskopla on kokoontunut pääsääntöisesti seniorilounaiden yhteydessä maanantaisin neljä kertaa vuodessa, kaksi kevätkaudella ja kaksi syyskaudella. Lounaiden jälkeen on kuultu esitelmää yhteiskunnan mielenkiintoisista

ja ajankohtaisista aiheista, jotka painottuvat lääketieteellisiin asioihin erityisesti ikääntymiseen liittyen. Esitelmöitsijöinä on ollut maamme eturivin asiantuntijoita lääketieteen ja muiden aiheiden eri alueilta, joita myös klubimme jäseninä on runsaasti. Esitelmää on seurannut 30 - 50 klubilaista, ja ne ovat yleensä herättäneet vilkasta keskustelua. Joistakin esitelmistä on julkaistu yhteenveto Klubilehdessä.

Seniorijumppa

Senioreille päätettiin järjestää ohjattua jumppaa (vastuuhenkilönä Pertti Mäkelä puh 0400 594676) pohjakerroksen yläkellarissa olevassa monitoimitilassa. Ohjaajana on toiminut vuodesta 2012 alkaen seniorijumppaan perehtynyt Helena Tervonen. Jumppa tapahtuu joka maanantai ja keskiviikko, kumpanakin päivänä on kaksi ryhmää. Ohjelman kesto on nykyisellään 60 minuuttia ja sen kustannukset syksyn aikana ovat noin 85 - 100 euroa/veili. Tilojen rajallisuuden vuoksi jouduttiin muodostamaan neljä ryhmää, joissa kussakin on 10 - 12 veljeä (maksimi on 12 veljeä samalla kertaa). Jumpan jälkeen on tilaisuus saunoa ja syödä klubilla lounas.

Syksyllä 2015 on päätetty aloittaa räätälöity jumppa yli 80-vuotiaille (80+) veljille, kesto on muun muassa kokeilun la tuolijumppaa. Syksyn 80+

jumppaan on ilmoittautunut jo seitsemän klubiveljeä.

Yli 80 vuotiaiden seniorien (+80) keskusteluryhmät

Klubissamme on noin 200 yli 80 vuotiasta veljeä. Näille veljille päätettiin räätälöidä kokeeksi oma ohjelmansa, jossa huomiointiin heidän korkea ikänsä ja siihen liittyvät mahdolliset rajoitteensa. Muodostettiin neljä keskusteluryhmää, joissa oli 8-9 veljeä kussakin. Vastuuhenkilönä on Hirvo Salonen puh. 050 3220290. Tavoitteena oli vahvistaa veljien ystävyyttä, yhteistyötä sekä ajatusten ja kokemusten vaihtoa.

Ryhmät toimivat varsin itsenäisesti. Kullekin ryhmälle nimitettiin isäntä ja varaisäntä, jotka koordinoivat kokouksia ja niiden keskusteluaiheita. Ryhmän 1 isäntänä toimi Mikko Vuorilehto, ryhmän 2 Aimo Viitala, ryhmän 3 Esko Haapala ja varalla ryhmä 4 Jorma Lampen. Ryhmät ovat kokoontuneet kevätkaudella kerran kuukaudessa.

Toukokuun 5. päivä pidettiin klubilla 80+ ryhmien arviointikokous, missä olivat läsnä ryhmien isännät ja suuri joukko ryhmiin osallistuneista 80+ senioreista. Kokeilu todettiin kaikissa ryhmissä onnistuneeksi ja toimintaa päätettiin yksimielisesti jatkaa.

Juhani Juntunen

Miesten tavallisimmat syövät

Kevään viimeisessä seniorilounasesitelmässä käsiteltiin aiheetta "Miesten tavalliset syövät tänä päivänä". Puhujana toimi Helsingin Jätkäsaarella sijaitsevan Pohjois-Euroopan ainoan täyden palvelun yksityisen syöpäsairaalan johtava ylilääkäri, dosentti Tom Wiklund. Aihe oli varsin kiinnostava jo siitäkin näkökulmasta, että ikääntyvillä miehillä syöpien määrä on kasvanut viime vuosina muun muassa kehittyneen diagnoosinnin johdosta - useammalla meistä klubiveljistäkin on läheisiä, joita syöpä koskettaa.

Syövän varhaisella toteamisella voidaan päästä hyvin hoitotuloksiin.

■ ■ Näyttää siltä, että jopa joka kolmannella miehellä todetaan syöpä jossain elämänsä vaiheessa. Syöpärekisterin mukaan miehillä todettiin vuonna 2012 Suomessa yhteensä 15 555 syöpätapausta, joista eturauhassyöpä nousee selkeästi yleisimmäksi lähes 4700 tautitapauksella. Eturauhassyövän lisäksi keuhkosityöpä sekä paksu- ja peräsuolen syövät ovat tyypillisimpiä miesten syöpiä. Keuhkosityöpään on syyllisenä lähes 90 %:lla tupakointi ja Wiklund mainitsikin, että jopa hyvin pitkälle kehittyneen keuhkosityövän ennusteessa tupakoinnin lopettamisella on positiivinen vaikutus.

Eturauhassyöpätapausten diagnosointi kasvoi merkittävästi 2000-luvun puolella välissä, jolloin PSA-testiä otettiin aktiivisemmin käyttöön. PSA (prostata spesifinen antigeeni) on eturauhasen tuottama proteiini, jonka määrä veressä saadaan selville yksinkertaisella veritestillä. Tämän testin käytöstä on käyty paljon keskustelua, koska se saattaa myös lisätä turhaa pelkoa eturauhassyövästä. Tom Wiklund totesi, että potilaan on hyvä tiedostaa PSA-testin rooli: se voi paljastaa eturauhassyövän, mutta vasta jatkotutkimukset kuten magneettitutkimus ja ultraääniohjauksessa otettavat kudospätyt varmistavat diagnoosin. PSA-arvo nostattaa myös esimerkiksi eturauhasen koko.

Syövän hoidossa on tärke-

ää olla askeleen edellä, ja varhaisella syövän toteamisella voidaan päästä nykyhoidoilla hyvin hoitotuloksiin huomattavasti aikaisempaa pienemmillä sivuvaikutuksilla. Myös seuranta on tärkeässä roolissa syövänhoidossa, jotta syövän leviämiseen pystytään puuttamaan nopeasti.

Tom Wiklund esitteli myös syövänhoitoon liittyviä kuvantamismenetelmiä. Esimerkiksi PET-kuvantamisen avulla voidaan nykyään todeta entistä tarkemmin mahdollinen eturauhassyövän levinneisyys ja suunnitella siten tehokkaampia hoitoja. Syövänhoidossa onkin tärkeää saada mahdollisimman tarkka kuvaus syövän levinneisyydestä, aggressiivisuudesta ja etäpesäkkeiden sijainnista. Nykyään eturauhassyövän hoidossa voidaan leikkauksen ja ulkoisen sädehoidon lisäksi käyttää sisäistä sädehoitoa eli HDR-brakyhoitoa, jolla saadaan syöpään suuri ja tehokas hoitoannos ympäröiviä kudoksia säästäten.

Eri hoitoihin liittyvät erilaiset haittavaikutukset. Siksi eturauhaspotilaalla tulisi olla mahdollisuus keskustella hoitavan lääkärin kanssa eri hoitovaihtoehtoista ja niiden sivuvaikutuksista vieläpä niin, että potilas voisi keskustella eri ammattilaisten, sekä urologin ja onkologin, kanssa. Näin potilaalla olisi mahdollisimman kattava tieto eri hoitovaihtoehtoista sekä niihin liittyvistä sivuvaikutuksista

jo ennen hoidon valintaa. Eritäin tärkeää on myös potilaan omat arvot ja tahto.

Docrates Syöpäsairaala herätti kiinnostusta kuulijoissa. Jätkäsaarella sijaitseva, vuonna 2006 perustettu yksityinen sairaala on kasvanut jo 50 työntekijän kansainväliseksi keskuksiksi. Sairaalassa tehdään syövänhoidon lisäksi aktiivisesti lääketutkimusta ja tarjotaan näin kaikki palvelut syövän diagnostiikkaan, lääke- ja sädehoitoon sekä seurantaan saman katon alta. Syöpälääkärin vastaanotolle pääsee jopa 1-2 päivässä ja tutkimukset toteutetaan siten, että syöpähoidot voidaan aloittaa viikon kuluessa ensimmäisestä tapaamisesta. Docrateella juuri lanseerattu Eturauhassyöpä-klinikka on uusi toimintamalli, jossa potilaalla on moniammatillinen tuki eturauhasvaikeisiin ja -syöpään liittyen sekä asiaan erikoistunutta hoitohenkilökuntaa, mikä Wiklundin mukaan on ensisijaisen tärkeää kokonaisvaltaisen hoidon onnistumisessa. Senioriklubi kutsuttiinkin tutustumaan syksyllä sairaalan toimintaan ja tästä varmasti tulee tietoa senioriklubilaisille, kun aikataulut tarkentuvat.

Ossi Koskinen

90 hyllykilometriä kirjoja

Ei, ne kilometrit eivät ole Kansalliskirjastossamme Helsingissä vaan Kuopiossa – ja kyllä Kansalliskirjastossa on vieläkin enemmän.

■ ■ Kyseessä on Varastokirjasto, jonka olemassaolo kävi joskus ilmi niillä kirjastovierailuilla, joita kirjastoryhmämme on eri tahoille tehnyt ja joista tässä lehdessä on kerrottu. Yleisesti siitä ei juuri tiedetä, mutta ei se mikään salainen laitos ole. Valtiokalenteristakin sen avainhenkilöineen löytää, ja henkilökuntaa on yhteensä yli 20. Sijaintipaikka on siis Kuopio. Siellä se on ollut viime vuosisadan loppukymmeniltä saakka, jolloin Varastokirjastosta säädettiin sekä laki että asetus (1988 ja 1992): ”Varastokirjaston tehtävänä on ottaa vastaan ja säilyttää tieteellisistä ja yleisistä kirjastoista siirrettävää aineistoa ja asettaa se tarvitsijoiden käyttöön.”

Varastokirjasto ei ulkonäöllään Kuopion laidalla anna itsestään arvokkaan kirjaston kuvaa. Talo olikin ollut puolisen-toista vuosikymmentä SOK:n aluevarastona, ennen kuin Varastokirjasto muutti tiloihin vuonna 1989. Kirjasto suhtautui suopeasti Klubimme tutustumispyyntöön, ja kirjastoryhmää, tällä kertaa Hans Fredriksson, Pertti Mäkelä ja Ilmari Ojala, vastassa oli vt. toimistopäällikkö Sirpa Janhonen. ”Kun meillä on ollut tarpeeksi aikaa uudistaa tiloja tarpeemme mukaan, olem-

me nyt jo melko tyytyväisiä ympäristöömme”, hän sanoo.

Entä Varastokirjaston nimi, antaako se oikean kuvan talosta ja sen toiminnasta? Varastokirjasto täydentyy vanhalla aineistolla, sillä esimerkiksi yliopistollista oikeutta uutuuskirjojen vastaanottamiseen sillä ei ole. Nimikysymys on silloin tällöin ollut pohdinnassa, mutta kuvaavampaa suomenkielistä nimitystä ei ole löydetty. Varastokirjasto on nimenomaan säilytyspaikka sille vanhalle kirjallisuudelle, joka on ilmestynyt vuoden 1800 jälkeen ja jota yliopistot ja yleiset kirjastot eivät pysty tallettamaan omien tilapulmiensa takia. Mainittua vuotta aikaisemmin ilmestyneen kirjallisuuden sijoituspaikka on Kansallisarkisto. ”Meillä on tarpeelliset yhteydet kaikkiin tieteellisiin ja yleisiin kirjastoihin, joten tiedämme suurin piirtein, mitä meille on tulossa. Ongelma on silti siinä, ettemme pysty ohjeistamaan aineksen lähettäjiä siten, että virta meille jakautuisi ajallisesti paremmin, koska aineiston käsittelyyn tarkoitettu tila on meillä kovasti rajallinen”, kertoo Sirpa Janhonen.

Ongelma on todella ymmärrettävä, kun tietää, että käsittelemätöntä aineistoa on kilometrikaupalla. Runsas vuosi sitten määrä oli viittisen kilometriä, mutta tilanne on korjaantunut oleellisesti viime vuoden lopusta lähtien. Erillismäärärahan turvin ruuhkautunutta aineistoa

käsittelee nykyään kolmesta viiteen henkilöä. Viime syksynä saatu uusi sähköinen Double Decker -hyllystö varmistaa säilytystilan riittävyuden useiksi vuosiksi. Käsitelty aines sijoitetaan hyllyihin saapumisjärjestyksessä koon mukaan kolmeen ryhmään jaoteltuna. Tässä vaiheessa asettelun ei siis vaikuta aineksen sisältö.

Pitkillä käytävillä kirjastoryhmä kiinnitti huomionsa suuriin sinisiin laatikoihin, joista muutamat olivat täynnä kirjoja, sikin sokin ja kaikkea järjestystä vailla. Siten laatikot sisältöineen olivat selkeässä ristiriidassa muun Varastokirjastossa nähdyn kanssa. Lähempi tarkastelu osoitti, että joukossa oli tuttua kirjallisuutta menneiltä vuosikymmeniltä: historiaa, elämäkertoja, matkakirjoja, uskonnollista ainesta, luonnonkuvauksia, jopa kaunokirjojakin. Useimmat olivat suomen- tai ruotsinkielisiä, mutta joukossa oli myös muita kieliä, lähinnä englantia ja saksaa. Kunto ei ollut yleensä hyvä, mutta kun tuon laatikon äärelle kutsuisi vaikkapa joukon kuopiolaisia, niin varmaan menekkiä piisaisi, eikö vain? ”Ei se niin käy, niin se ei saa käydä”, valistaa oppaamme. ”Me olemme valtion laitos, ja meillä on oma säädäntömme, joka ei moista menettelystä tiedä mitään. Mitä me emme pysty säilyttämään, se meidän on poistettava paperinkeräykseen.”

Paperinkeräykseen päätyvää

Asetus velvoittaa Varastokirjastoa asettamaan aineiston sitä tarvitsevien käyttöön.

kirjojen, lehtien ja muiden julkaisujen määrää lisää sekkin, että Varastokirjasto pääsääntöisesti säilyttää kustakin painatteesta vain yhden kappaleen. Senkin takia toimivat yhteydet yleisiin kirjastoihin ovat tärkeitä. Kun niissä tiedetään, mitä ei kannata Kuopioon lähettää, ne voivat omia poistojaan myydä asiakkailleen. Semmoinen myyntikauppa onkin viime vuosina ainakin Helsingin kirjastoissa selvästi lisääntynyt.

Asetus velvoittaa Varastokirjaston paitsi säilyttämään suojiinsa siirrettyä aineistoa myös asettamaan sen tarvitsijoiden käyttöön. Kuinka se tapahtuu? On täysin mahdollista, että tutkija ei yleisistä eikä tieteellisistä kirjastoista löydä etsimäänsä kirjaa tai muuta painatetta. Silloin asiansa osaava kirjaston henkilökunta tiedustaa asiaa Varastokirjastosta, josta etsitty kappale useimmiten löytyykin. Se lähetetään sitä kysyneeseen kirjastoon, joka antaa sen lainaksi asiakkaalleen. Kirjasto huolehtii aikanaan lainan palauttamisesta Varastokirjastoon. Tutkija voi olla kiinnostunut myös artikkelista, jonka tietää jossakin julkaisussa olleen. Kansallisarkisto lähettää jäljenteen kysyneeseen kirjastoon, joka antaa sen asiakkaalle. Varastokirjaston palvelu on maksutonta.

Yksittäisiä tutkijoita Varastokirjaston käytävillä ei näy. Aivan avuton semmoinen olisikin,

Vasemmalla ruskeissa laatikoissa käsiteltävää aineistoa, jota on nyt odottamassa kolmisen hyllykilometriä. Oikealla siniset laatikot täytetään sillä aineksella, jota Varastokirjasto ei tarvitse, ja sitten laatikot tyhjennetään paperinkeräykseen. Kuvassa toimistopäällikkö Sirpa Janhonen, Hans Fredriksson ja Pertti Mäkelä kirjastoryhmästä sekä kirjastonhoitaja Hannu Leväinen. Kuva Ilmari Ojala.

sillä etsimäänsä hän ei hyllyistä löytäisi juuri siksi, että yleisten kirjastojen luokitusta ei talossa tunnusteta. Käytössä on kuitenkin pari huonetta tutkijoita varten, ja niillä on ollut viime vuosina käyttöäkin. Mutta ennen taloon tuloaan tutkijan on tehtävä henkilökunnalle selko siitä, mitä hän tutkii ja tarvitsee. Näiden tietojen perusteella henkilökunta etsii Varastokirjastossa käytetyn koodiston perusteella tarvittavat julkaisut ja toimittaa ne tutkijan huoneeseen odottamaan tämän tuloa.

Varastokirjaston aineisto täyttää lähes 90 000 hyllymetriä. Yksittäisiä nimikkeitä siinä määrässä on yli puolitoista miljoonaa. Kaikessa tuossa ainek-

sessä on yli sataa kieltä. Ällistyttävää on, että jo kolmannes aineistosta on englanninkielistä, seuraavina kielinä ovat saksa, suomi, ruotsi ja venäjä, tässä järjestyksessä. Varastokirjasto on siis myös monitahoinen kansainvälinen toimija ja aineksen vaihtaja, jolla on kiinteät yhteydet muun muassa rajantakaiseen Karjalaan ja Viroon, nämä läheiset mainitaksemme.

”Mutta on tärkeää tietää ja muistaa, että olemme palvelulaitos, kansallinen palvelija, jonka kansalaiset tavoittavat kirjastojen kautta, kun apuamme tarvitaan”, tähdentää vt. toimistopäällikkö Sirpa Janhonen.

Ilmari Ojala

Enemmän irti kamerasta – tule mukaan Klubin kamerapiiriin

Valokuvaaminen on yksi voimakkaimmin yleistyneistä harrastuksista niin Suomessa kuin muuallakin. Digikameran läpimurto ja kameran integroituminen puhelimiin ovat vauhdittaneet kehitystä. Kameroiden hintakehitys on ollut kuluttajan kannalta suotuisa. Tämän kaiken lisäksi digitaalisuus ja internet ovat tuoneet uusia foorumeja valokuvien katseluun, esittämiseen ja levittämiseen.

■ ■ Nämä taisivat olla pontimena, kun Klubin piirissä ryhdyttiin vuoden 2006 alussa pohtimaan erityisen harrastuspiirin perustamista valokuvaamisesta kiinnostuneille. Sellainen myös perustettiin. Ensimmäiset kokoukset järjestettiin syksyllä 2006.

Alusta pitäen korostettiin, että ”Digikamerakerhon” tulisi tarjota sisältöä sekä tavallisille kamerankäyttäjille että harrastuksessa pitemmällekin kehityneille. Kamerapiirin toiminnan runkona ovat olleet kaksi kertaa keväällä ja kaksi kertaa syksyllä järjestetyt koulutus- ja teemaillat. Kouluttajiksi on saatu alan parhaita asiantuntijoita. Myös suurimpien kamerabrändien maahantuojat ovat käyneet esittelemässä tuoteuutuuksiaan. Kaksi kertaa on järjestetty myös valokuvanäyttely. Jälkimmäiseen näyttelyyn kuvat valikoituivat valokuvakilpailun tuloksena.

Alusta pitäen ryhdyttiin keväisin järjestämään myös

luonto- ja kuvausretkiä. Aluksi kohteena oli usean vuoden ajan Haminan saaristossa sijaitseva luontomatkailukohde, Rakin-kotka. Saari sijaitsee sopivasti arktisten lintujen keväisellä muuttoreitillä. Muutaman keran saatiinkin seurata tuhansien ja taas tuhansien lintujen joukkovalusta itäisen Suomenlahden yli kohti pesimäalueitaan. Sittemmin on käyty myös Viron suosituilla lintualueilla. Tässä lehdessä oleva Lars Lindemanin juttu kertoo sanoin ja kuvin kevään 2015 lintu- ja kuvausretken tunnelmista.

Monimuotoinen luonto on hyvä ja suosittu kuvauskohde. Siksi luontokuvauksella onkin ollut iso rooli kamerakerhon ohjelmassa. Erinomaisina perehdyttäjinä luonnon kuvaamisen kiehtovaan maailmaan ovat toimineet vuosien aikana erityisesti klubiveljet Lasse J. Laine ja Pertti Salolainen.

Perhejuhlien ja lomamatkojen ainutkertaisten hetkien ikuistaminen on meille kaikille tuttua puuhaa. Mitä paremmin kameran tarjoamat mahdollisuudet tuntee, sitä parempia kuvia on odotettavissa.

Kameran käyttöön liittyvää oppia ovat meille käyneet useampaankin kertaan antamassa muun muassa Kamera-lehden entinen päätoimittaja Pekka Punkari ja nykyinen päätoimittaja Asko Vivolin. Pekka Punkari toimi myös Klubin valokuvakilpailun päätuomarina. Myös

omasta takaa on löytynyt alan osajia. Nykyinen kamerakerhon isäntä Atte Niittylä on tästä hyvä esimerkki.

Digitaalisuus on tuonut valokuvaamiseen monia uusia ulottuvuuksia. Kuvan käsittely, kuvien arkistointi sekä kuvakirjat ja muut valokuvatuotteet varmistavat sen, että filmikamera-ajan kenkälaatikkosyndroomaa ei tarvitse nykyisin kokea. Kuvia voi ottaa rajattomasti. Otokset saa heti näkyville ja huonot voi heti poistaa muistikortilta. Säilytettäväksi päätettyjen laatu voi parantaa vastaamaan tarkemmin sitä näkymää, jonka kuvaaja kameran etsimestä saattoi kuvanottohetkellä havaita. Parhaat kuvat arkistoidaan ja niistä otetaan varmuuskopio tai kaksi eri tallennuslaitteisiin.

Kaikkiin näihin asioihin on kamerapiirimme tilaisuuksissa tarkoitus paneutua. Klubin kamerapiiri ei ole siis ammattilaisten ja puoliammattilaisten kuppikunta. Se on tarkoitettu jokaiselle klubiveljelle, joka on kiinnostunut saamaan entistä enemmän irti kuvauslaitteestaan – kamerastaan, kamerakännykästään tai tabletistaan.

Tietoa toiminnasta saa Klubin kotisivuilta sekä kamerapiirin isännältä, Atte Niittylältä (atte.niittyla@gmail.com). Tule mukaan!

*Kalevi Suortti
Kamerapiirin vetäjä
vv. 2006-2013*

Kameran laukauksia lintumetsällä

Joutsenien airue. Kuva Lars Lindeman.

Klubin kuvaajat ovat tehneet säännöllisesti kuvausmatkoja arktisen kevät- ja syysmuuton aikaan lintujen muuttoreiteille. Tässä kertomus Viron länsirannikolle Haapsalun ja Matsalun lintulahdille tekemästämme matkasta toukokuussa 2015.

■ ■ Innostunut joukkomme koontui perjantaina puolilta päivin Vikingin terminaaliin Länsisatamaan. Kapsäkit oli pakattu lintukirjoilla ja kameravälineistöillä. Digikuvaajien ryhmään kuuluu useita innostavia lintukuvauksen ”ammattilaisia” ja

heiltä on saatu runsaasti tukea ja oppia. Aloitimme matkan mukavasti yhteisellä ”pitkällä lounaalla” Helsingistä Tallinnaan.

Tallinnasta meillä oli kova kiire tuttuun majapaikkaan Roosta Holiday Villageen, jossa majailimme myös kevään 2013 kuvausmatkalla. Suosittelemme.

Erityisesti halusimme ehtiä vielä ennen hämärää Póósa-spea/Spithamin-niemen kärkeen, josta avautuu mahtavat näkymät merelle aivan läntisen muuttoreitin ytimessä. Parina ensimmäisenä päivänä puhalte-

li navakka tuuli luoteesta, josta johtuen suuret muuttotarvet odottelivat jossain Pärnun tietämillä. Pääsimme muuttotarvien kuvaamiseen vasta sunnuntaina tuulen muutettua suuntaansa. Joutsenia, lokkeja, sorsia ja muita lintuja niemen kärjessä näki toki runsaasti.

Illat kuluivat seurustellen ja illallisella Roostan ravintolassa. Päivät ulkona ja aikaiset aamut ajavat raavaatkin miehet ajoissa nukkumaan.

Viron maaseutu ja rannikoiden alavat niityt ovat oivallisia luontoretkeilyn ja valokuvauk-

sen paikkoja. Rantaniityillä käyskentelee lehmiä ja lampaita hoitamassa ketoja. Alueilla on laajoja kosteikkoja, jossa linnut viihtyvät. Luontomatkailuun on panostettu myös paljon. Lintutorneja on runsaasti, joten valinnan varaa löytyy. Alueista ja torneista löytyy myös hyvin karttoja ja oppaita.

Lauantaina matkaamme liittyi paikallinen lintuopas, eläkkeellä oleva ornitologi Tiit Randa. Matkasimme Pógari-Sassi lahdelle, jossa takuuvarmasti näkee hanhien ja joutsenien lisäksi merikotkan. Lahdelle oli parkkeerannut aika iso hanhien parvi, joka odotteli myötätuulia.

Virtsun lauttasataman vieriselle niemelle oli rakennettu muutama tuulivoimala, joiden luontovaikutuksia aprikoimme

Ristisorsa. Kuva Lars Lindeman.

palukalla. Havaintoina muutama haikara, joutsen pesällään, muita vesilintuja, pikkulintuja rantakatajikossa, rantakäärme! Muuttoparvet antoivat yhä odottaa itseään.

Paluumatkalla poikkesimme Haapsaluun lounaalle mainioon ravintola Karme Kuulikiin. Lounaan jälkeen siirryimme kaupungin pohjoislaidalla ole-

valle hienolle lintutornille, josta on upeat näkymät Haapsalun lahdelle. Lahden kaislikoissa ja rannoilla pesi runsaasti erilaisia vesilintuja. Ennen Roostaa ehdimme vielä Tahun lintutornille vastapäätä Haapsalun kaupunkia.

Sunnuntaina meillä oli vielä käytettävissä lähes koko päivä. Eräs vaikuttavimmista lintupaikoista on Haeskan lintutorni ja sen vierelle entisöity majatalo Tuulingu. Kävimme paikalla 2013 ja nyt Ants Ale oli saanut majatalon valmiiksi. Korkeasta tornista näkee laajasti koko Matsalun lahden. Tuulet olivat kääntyneet ja nyt näimme muuttaman vaikuttavan hanhiparven, joissa oli tuhansia lintuja.

Paluumatkalla Tallinnaan poikkesimme pikavisiitille katsomaan Paldiskin satamakylää ja sen majakkaranan jyliä ja jyrkkiä kalliorantoja. Eestin länsirannikoiden maisemat ovat erikoisia ja avautuneet vasta uuden vallan aikana suljetuista sotilasalueesta turistien nähtäväksi.

Suolainen välipala sopivine juomineen Padisen restauroidussa kartanossa ja sitten laivalle. ”Pitkä illallinen” bufeessa ja yhteenveto retkestä. Upea reissu – lähes 70 lintua dokumentoituuna ja reipasta ulkoilua hyvässä reurassa.

Lars Lindeman

Innokkaat lintumiehet Haestan rannalla; Markku Aalto-Setälä, Lars Lindeman, Jarmo Talonen, Olli Kasanen, Pekka J Iho ja Veikko Majava. Kuva Lars Lindeman.

Klubin veneretket – vuoden 2015 kohteena Lonnan saari

Klubin veneilyharrastuksen vetäjä Kaj Sarpaneva ja Timo Nieminen kipparioimansa laivan komentosillalla 3.6.2010. Kuva Elias Iirola.

Klubin kevään viimeinen tapahtuma on perinteisesti ollut kaikille jäsenille suunnattu veneretki, regatta. Sen suosio on säilynyt hyvänä jo runsaat kolme vuosikymmentä. Veneretkien tapahtumat ja osallistujien kokemukset on koottu Klubin julkaisemaan kirjoittamaani historiikkiin vuosilta 1985 - 2009.

■ ■ Vuonna 2010 kolmas kesäkuuta Klubin regatta suuntautui ensimmäistä kertaa Espoon Isoon Vasikkasaareen kolmen venekunnan voimin: Aurora, Lovisa sekä Urkki I. Uutena veneiden "avainkapteenina" Juha Nyberg oli liittynyt tarjoamilaan aluksillaan Klubin veneretkien kipparikaartiin. Juhan kolme ensimmäistä reissua toteutettiin m/s Auroralla ja myöhemmin m/s Ilveksellä. Kaj Sarpanevan johdolla oli näin

varmistettu riittävä aluskapasiteetti, jotta yli sadankin Klubin jäsenen osallistuminen onnistuisi juohevasti.

Seuraavana vuonna 10.6.2011 vuorossa oli jälleen uusi kohde. Helsingin Rakenusmestarien ja -insinöörien kesänviettopaikka Helsingin suurimmalla saarella, Laajasalon Kallioniemessä tarjosi oivat puitteet kauniissa säässä veneretken klubihengen nostattamiselle. Regatta toteutettiin

Erkki Anttila, Johannes Koroma, Jouko Liusvaara ja Martti Enäjärvi retkilounaalla Seurasaaren ravintolassa 1.6.2012. Kuva Elias Irola.

Ilves-laiva miehistöineen Ison Vasikkasaaren laiturissa 7.6.2013. Kuva Elias Irola.

kolmen venekunnan voimin: Aurora, Lovisa ja johtoveneenä Jarmo Kammosen kipparioima Menoa. Urkki I oli vielä maalaustöiden vuoksi telakalla.

Kesäkuun ensimmäisenä päivänä 2012 kiinnityimme jälleen ensimmäistä kertaa uuteen kohteeseen Seurasaareen. Loistava sää ja uusittu ravintolamiljöo ravintolapäällikkö Juha Rantasen esittelemänä tarjosivat hyvät lähtökohdat Klubin veneretken onnistumiselle. Veneretken arvostusta lisäsi läsnäolollaan Klubin kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi sekä puheenjohtaja Johannes Koroma.

Vuonna 2013, kesäkuun 7. risteilyn kohteena oli vierailu toisen kerran ja hienossa säässä Espoon Isossa Vasikkasaareen.

Klubin kolmaskymmenes veneretki 6.6.2014, juhlapurjehdus suunniteltiin taas uuteen kohteeseen, Itä-Villinkiin. Kävimme myös muistelemassa ensimmäistä veneretkeämme Laajasalon Karpinselällä. Paikka oli tismalleen sama, josta Klubin veneretkien historia alkoi 7.6.1985 kahdentoista jäsenen voimin kolmella veneellä.

Vuoden trendisaari 2015 - Lonna

Maailman ympäristöpäivänä 5.6.2015 Kaj Sarpanevan luotsaamana toteutettiin Klubin regatta jälleen uuteen metropolin kohteeseen, Lonnan saareen Kruunuvuoren selällä. Mukana

oli 93 klubiveljeä, neljä venekuntaa, joita kipparoivat Juha Nyberg Ilves-veneellä, Jarmo Kammonen Menoa-veneellä, Raimo Korhonen Lovisalla sekä Timo Nieminen Urkki I:llään. Klubin orkesteri oli taas totutusti mukana elävöittämässä ainutlaatuista ulkoilmatapahtumaa.

Regatta lähti perinteisesti kesäkuun ensimmäisenä perjantaina Kauppahallin edustalta kello 10.00. Merelliseen tunnelmaan pääsyyn sopi hyvin Lauttasaaren kierto vastapäivään.

Reitin varrella klubiveljille oli runsaasti tarjolla kehittyvää merellistä Helsinki-kuvaa. Hernessaaren kärkeen oli ilmestynyt uusi pieni veneilypoukama nuorisoon suosimana ravintolakontteineen ja -teltoineen. Jätkäsaaren mittavat uudistukset olivat parhaillaan rakenteilla. Lautta-

saaren itään aukeava julkisivu oli pessyt kasvonsa vanhoista varasto- ja teollisuusrakennuksista muuttuen uudenlaiseksi raikkaaksi asuntoalueeksi.

Päätös Lauttasaaren vesitornin purkamisesta oli tehty. Purku alkaa kuluvan vuoden loka-kuussa. Retkikunta alitti kaksi siltaa.

Maisemat muuttuivat hetkessä pehmeiksi puistomaisine saarineen tyyntyvällä lahdella. Seurasaari sekä presidenttimme isännöimä Mäntyniemi jäivät "styyrpuurin" puolelle. Spede Pasasen maalliset kotikulmat jätimme "paarpuuriin". Kaskisaaren siro silta alitettiin ja eteen avautui Espoon sekä koko Suomen keihäänkärkiyritysten moderni lasimainen pääkonttoriryppäs Koneen ja Fortumin johdolla.

Klubin Puhallinorkesteri solistinaan Jaso Sasaki, viulu, saatteli veneretkeläiset matkaan 5.6.2015. Kuva Jarmo Heinonen.

Mitä Piemontessa syödään ja juodaan?

Kokkikurssilla syntyi pikkuleipiä murotaikinasta, pieniä juustokakkuja ja arrakkivanukasta. Kuva Lasse Ruuskanen.

Klubin Gastronomisen kerhon tämän vuotinen opintoretki suuntautui Barolon kuuluisalle viinialueelle Luoteis-Italiassa. Neljän tiiviin päivän aikana vierailimme useilla nimekkäillä viinitiloilla ja tutustuimme alueen lähiruokaan ja eri vuodenaikojen sesonkituotteita painottavaan ruokakulttuuriin. Majoituimme maailman ensimmäisen gastronomisen yliopiston yhteydessä sijaitsevaan hotelliin lähellä Bran kaupunkia, josta pikaruuan vastapainoksi muodostunut Slow Food -liike on lähtöisin. Viini- ja ruokalajien nimissä riitti opiskeltavaa, mutta onneksi niistä monet tulivat vastaan useammankin kerran. Suuret kiitokset matkamme onnistumisesta meitä paikan päällä opastaneille Jyrki ja Riikka Sukulalle sekä viinitilakäyntiemme järjestämisessä avustaneille viiniagenteille.

■ Piemonte on kolmelta suunnalta vuorten ympäröimä eli sijaitsee vuoren juurella, ”a piede del monte”. Englanninkielessä sen nimi kirjoitetaan Piedmonte, mutta ranskan kielessä kuitenkin Piémonte. Aluehan kuului iät ja ajat samaan Savoijin herttuakuntaan kuin Nizza, kunnes se näytteli merkittävää osaa Italian yhdistymisessä ja sen pääkaupungista Torinosta tuli muutamaksi vuodeksi Italian kuningaskunnan ensimmäinen pääkaupunki.

Milanosta ajelimme ensin toista tuntia lounaaseen (eli noin Nizzaa kohti) poikki Po-joen latvusten ja veden peittämiin peltojen. Maisema oli kuin Etelä-Kiinassa, sillä tällä alueella kasvaa erinomaisesti ristöön sopiva pyöreäjäyväinen ja hyvin nestettä imevä Piemonteriisi. Viinialueen (Asti) reunaan saavutettuaamme pysähdyimme tutustumaan Grappa-tislaamo Bertaan. Selvisi, etteivät italialaiset suinkaan päättää aterioitaan ranskalaiseen konjakkiiin kahvin kanssa niin kuin meillä Suomessa on tapana. Valtavassa kypsytyssellarissa on värivalot ja tynnyreille soitetaan Wagnerin musiikkia. Aiempi mielikuvani kirkkaasta grapasta toi mieleen

ärhäkkään tikkuviinan, mutta nyt maisteltiin 8 ja 20 vuotta mm. vanhoissa viskitynnyreissä kypsytettyä kullanuskeaa eliksiiriä, joka upeisiin design-lasipulloihin ja jalopuulaatikoihin pakattuna maksoi tehtaan myymälässäkkin toista sataa euroa.

Jyrki ja Riikka Sukula – Barolon tunnetuimmat suomalaiset. Kuva Jarmo Leiniö.

Kun Piemontessa otetaan vastaan vieraita, tervetuliaisjuomaksi tarjotaan Moscato- tai Brachetto- (punaista) rypäleistä tehtyä kuohuviiniä ja ennen pöytään siirtymistä pientä purtavaa - Torinolaisia leipätankoja (Grissini), leipäpaloja (Focaccia), savusilavaa, juustoa, makkarapaloja.

Antipasto-alkuruokana meille tarjottiin joka paikassa joko maakunnan ”ainoaa kalaruokaa” Vitello Tonnato’a tai raakaliharaastetta Carne Cruda.

Hotellimme Albergo dell’Agenzia sijaitsi Bran kaupungin lähellä maailman perin-

tökohteeksi listatussa Savoijin kuninkaan Carlo Alberton keisälinnassa. Sieltä käsin vierailimme Langhe’n piirikunnan kaupungeissa (Alba ja Bra) ja kylissä (Barolo, Monforte d’Alba, Castiglione Falletto ja Serralunga d’Alba). Bran kaupunki tunnetaan paitsi juustoistaan ja makkaroistaan myös siitä, että pikaruuan vastapainoksi perustettu lähiruokaa, kiireetöntä ruoan valmistamista ja nauttimista ja puhutaisiin lisäaineettomiin raaka-aineisiin perustuvaa ruokakulttuuria edistävä maailmanlaajuinen (100 000 jäsentä 150 maassa) Slow Food -liike sieltä on läh-

töisin.

Albergo dell’Agenzia’ssa toimii myös maailman ensimmäinen Gastronomisten tieteen yliopisto, jossa Riikka Sukula opiskelee Italialaisen viinikulttuurin maisteriohjelmassa. Ryhmämme suoritti siellä asianomaisin todistuksin jälkiruokien valmistuksen peruskurssin. Rakennuksen kellarissa sijaitsee Viinipankki, jonne kerätään vuosittain tutkimus- ja opetustarkoituksiin näytteitä kaikista Italiassa tuotetuista viineistä.

Vierailu kymmenen vuotta Piemontessa kahden lapsensa kanssa asuneiden Jyrki ja

Matkan aikana tutustuimme yli viiteenkymmeneen viinilaatuun.

Marchesi di Barolo -tilan viinien tuottajaperheen naiset selvittivät laakson eri rinteillä sijaitsevien palstojen geologiaa ja mineraalikoostumusta. Kuva Jarmo Leiniö.

Riikka Sukulan viinitilalla oli mielenkiintoinen ja mieleenpainuva kokemus. Paikalliseen viinintuottajayhteisöön tutustumiseen ja siellä hyväksytyksi tulemiseen oli tarvittu kärsivällistä työtä ja hyvää tuuriakin. Osoittautui, että viinin kasvattaminen onkin varsinaisesti Riikka Sukulan juttu ja että Jyrki on säännöllisesti käynyt Suomessa kehittämässä huippuravintoloita, omaa viinin tuontiyhtiötään, TV-kokki ohjelmia ja innovatiivisia (luomu-)elintarvikkeiden tuote- ja tuotantoprojekteja.

Viinin valmistamisen työpanoksesta vain 10 % tehdään kellarissa ja 90 % tarhalla. Sukulat (Riikka) ovat päättäneet keskittyä tähän viinin kasvattamistehävään. Riikka vei meidät tarhalle ja kertoi nyt keväällä juuri käsillä olevista työvaiheista – maan muokkaamisesta, köyn-

nösten sitomisesta, silmujen ja kukintojen leikkaamisesta, väärään aikaan ilmestyvän tuulen aikaansaamista tuhoista jne.

Iltapalalla - Carne Crudo, parsaa, Bran makkaraa, juustoa, polentaa – maisteltiin Sukulan Meriame-tilan Barberaa 2013- ja Baroloa 2010 –viinejä sekä puhuttiin italialaisesta ruokakulttuurista. Italiassa sitä opetetaan jo koulussa, jossa jo ekaluokkalaisillakin on tunnin ruoka-aika, kolmen ruokalajin lounas, pöytälinat, veitset ja haarukat. Mukana pöydässä on opettajan lisäksi usein maanviljelijä tai muu ruuan tuottaja kertomassa päivän ruokalajien aineksista ja niiden kasvattamisesta.

Jyrki opasti meitä myös kierroksella Alban torilla, ruoka- ja viinikaupoissa. Lounaalla keskustelimme suomalaisen

ruokakulttuurin ja myös vientiin kelpaavien elintarviketuotteiden kehittämisen tärkeydestä. Alkoholipolitiikassa nähtiin mahdollisuuksia - viiniä voisi ajatella saatavan ostaa myös ravintoloista, joissa anniskelun kontrolli on jo nyt samalla tasolla kuin Alkon myymälöissäkin.

Piemontessa tryffelien poimiminen on Suomen hirvenmetsästykseen verrattavissa oleva, toisin vain harvojen ulottuvilla oleva harrastus. Siihen tarvitaan paitsi maanomistajan lupa, tietoa ja taitoa, niin myös erikoiskoulutettu koira. Muutaman kilon saaliin arvo nousee kymmeniin tuhansiin euroihin. Kaupungin tryffelikaupan johtajatar oli tietenkin Sukulan tuttuja ja antoi hänelle suklaata lapsille vietäväksi. Alban tryffelimeskut syyskuussa tuovat 30000 asukkaalle kaupunkiin 70000 konossööriä herkuttelemaan ja neuvottelemaan syyskuusta tammikuuhun kestävän satokauden kaupoista. Muina aikoina on tyydyttävä kuivatutuotteisiin - jauheisiin, tahnoihin ja kymmeniin erilaisiin tryffelistä tehtyihin valmisteisiin.

Marchese di Barolo'n viinitala on paikkakunnan vanhin ja suurin huippuviinien tuottaja, jonka tuotteita ostetaan kaikkialla Pohjoismaissa. Mukana ollut klubiveljemme oli vanha tuttu ja näin meitäkin kohdeltiin kuin piispaa pappilassa. Vanhat 1800-luvun viinikellarit kierretyämme ja 1859 vuosikertapul-

lot yksityisessä viinikellarissa nähtyämme. Siirryimme talon emännän ja tyttären johdattamalla ruokasaliin, jossa meitä odotti superupea lounas viineineen. Antipasto-valikoiman jälkeen tarjottiin lihatäytteisiä ravioleja Agnoletti del Plin, joka on Piemontelaisten oman keltaisista ja paikallisesta vehnästä tehdyn Tamarin-tuorepastan (liha- tai tryffelikastikkeen kera) ohella toinen tyyppillinen Primo Piatto ennen lämmintä ruokaa.

Alkuruokien kanssa eri palstojen viinejä maisteltuumme ja kuultuumme niiden maaperäeroavaisuuksista kaadettiin lauseihin vuosi sitten pulloitettua poikkeuksellisen hyväksi osoittautunutta 2010 vuosikertaa heidän parhaalta Cannubi -palstaltaan. Sen rinnalle emäntämme jakoivat meille uudet lasit ja kaivoivat lämpimän ruoan kanssa maistettavaksi ja vertailtavaksi samaa viiniä vuodelta 2005. Secondo Piatto -lämpimän ruoan reseptikin saatiin. Kilo paistia keitetään yön yli kolmessa litrassa Barolo-viiniä, josta jää suussa sulavalle lihalle muutama lusikallinen kirpakkaa hyytelömäistä kastiketta.

Kaikki neljä viinivilaverailuamme oli järjestetty heitä Suomessa edustavien maahantuoja-ien avulla. Marchese di Barolon ohella tutustuimme pientuottajien yhteisyritys Terre Da Vino'n moderniin tuotantolaitokseen, tapasimme Alkon hyllystä jo vuosia löytyneen Fenocchio Ba-

Grappaa kypsytetään tammitynnyreissä 8-20 vuotta. Berta'n kellareissa on värivalot ja soi Wagnerin musiikki. Kuva Olli Tuomaala.

rolon tuottajan ja Yhdysvalloissa 95 pisteen viiniksi rankatun Vietti Barolo Ravera 2010 teki-jän. Claude Fenocchio maistatti meillä tankeissa kypsymässä olevia vuosikertoja 2011–2014. Signora Vietti kertoi meille monesta eri tuotteesta koostuvan tuotepaletin markkinoinnista ja huipputuotteen brändin rakentamisesta.

Barolon-Barbarescon viinintuottajat ovat perheyriityksiä jo useamman sukupolven ajalta. Tyyppillinen tuottaja omistaa palstoja eri puolilla piirikuntaa. Eniten tuotetaan arkikäyttöön tarkoitettua Barberaa. Barbarescon alueen Nebbiolo-rypäleistä tehtävää viiniä nautitaan juhlavammassa yhteyksissä. Barolon laakson, jossa maan hinta reilusti yli 1000 € neliö, Nebbioloista syntyy huippuviiniä, joka 4-5 vuoden tynnyrikypsytyksen

jälkeen kestää varastointia (ja jälkikypsytystä) 10–30 vuoden ikäiseksikin. Maistoimme joka paikassa ainakin kolmea punaviiniä (eri palstoilta ja eri vuosilta) sekä alueen ykkösvalkoviiniä (Roero Arnais). Kun lisäksi tulivat vielä tervetuliaiskuuhuviinit sekä lounailla ja päivällisillä nautitut (tietysti paikalliset) laatuviinit, tulimme retken aikana tutustuneeksi kaikkiaan reiluun puoleen sataan eri viiniin. Mieleen jäivät ainakin minulle, keskiviikon iltapalan painikkeeksi nautittu Barolo Pino Cesare 2006 (ravintolassa sitä oli vain muutamia pulloja) sekä päättäjäsillallisen kruunanneet kaksi Magnum-pullollista Revellin veljesten Baroloa 2004.

Jussi Itkonen

Klubin matkailukuulumisia

Vuoden 2016 Klubin matkailujaoston matkat esitellään Matkailuillassa keskiviikkona 11.11. klo 19 alkaen. Matkojen valmistelussa on otettu huomioon saadut kokemukset aiemmista matkoista. Alla on tiedot tulevista matkoista, täydellisemmät tiedot saa matkajärjestäjiltä ja Klubin matkailusivuilta netissä.

■ ■ Kulttuurimatka Hollantiin 9.–13.5.2016 järjestetään yhteistyössä kuvaamataidejaoston kanssa. Matkalla tutustutaan sadunomaiseen kanavien kaupunkiin Amsterdamiin, Hollannin kulttuuriin, Friisinmaan luontoon ja viikinkihistoriaan sekä tulvateknologiaan, Keukenhofin tulppaaneja unohtamatta!

Hinta 1570 €/henkilö

2h huone (1h lisä 380 €) sisältää Finnairin lennot, 4 yön majoitus Estherä 4* hotellissa, ateriat (4 aamiaista, 5 lounasta, 1 illallinen), bussikuljetukset, retket maksuineen sekä suomenkielisen oppaan palvelut.

Tiivistelmä ohjelmasta: Ma 9.5. kaupunkikierrros, Amsterdamin mielenkiintoisimmat nähtävyydet ja kanavaristeily. Ti 10.5. tutustuminen Rijksmuseumiin ja Dorestadin muinaiseen kauppapaikkaan. Ke 11.5. on ”Viikinkipäivä” ja tutustuminen Den Oeverin Viking-informaatiokeskukseen, Friisinmaan merelliseen miljööseen sekä Leeuwardenissa Fries Museosa alueen historiaan. To 12.5. tutustuminen Hollannin tulvatekniikkaan ja vierailu Hoek

van Hollandin sulkupadolla. Pe 13.5. Vierailu Van Gogh-museoon ja Keukenhofin tulppaanipuistoon.

Ilmoittautumiset 30.11.2015 mennessä: OK-Matkat, puh. (09) 2510 2050, myynti@ok-matkat.fi

■ ■ Musiikkiristeily Mississippille 5.-16.11.2016 kohdistuu afrikkalaiseen rytmiin perustuvien bluesin, jazzin ja rock and roll’in syntyseuduille New Orleansin ja Memphisin välillä. Molemmissa kaupungeissa on myös ohjelmaa ja yövytään.

Siipirasristeilijällä matkataan ja tutustutaan Syvän Etelän kaupunkiin ja plantaasihistoriaan. Laivamatkalla nautitaan aluksen runsaasta ja monipuoli-

sesta ohjelmatarjonnasta. Tälle matkalle tuotetaan ratkaisu, joka sallii myös omatoimiset lennot. Lisätietoja netissä ja matkailuillassa.

■ ■ Matkailuillassa keskiviikkona 11.11. klo 19 alkaen tarjota Klubin Seinen risteilyltä lokakuussa 2015 sekä edellä olevien matkojen tarkemmat esittelyt ja keskustelua tulevista matkoista. Yhtenä vaihtoehtona voisi olla harraste- ja matkailujaoston golfmatka, jolla olisi myös ei golfaavien avecien ”Ladies Program”.

Matkailujaoston nettisivut osoitteessa: www.klubi.fi/content/matkailu

Lauri Palojärvi

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - Osaaja

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

POINTCOOL - SERVICE OY

**Suurkeittölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla**

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Skruuvin harrastus vahvassa kasvussa

Skruuvia on pelattu Klubillamme koko sen historian ajan. Aktiivisten pelaajien määrässä on kuitenkin ollut suuria vaihteluita. Toisen maailmansodan jälkeen bridge aloitti todellisen maailmanvalloituksen ja siitä onkin kasvanut ylivoimaisesti eniten pelattu korttipeli maailmassa. Nykyisin bridgeä harrastaa yli sata miljoonaa ihmistä. Tähän nähden skruuvi on todellinen reliikki, mikä hyvässä hoidossa on jälleen kasvamassa suurten joukkojen korttipeliksi.

■ ■ Suomessa Klubimme on ylivoimaisesti aktiivisin skruuvin harrastuspaikka. Viikoittain meillä pelaa kahdeksan neljän miehen ryhmää noin neljä tuntia kerrallaan. Tämän lisäksi ovat kuukausikisat sekä tärkeät leiritapahtumat peliosaamisen huippuvireen saavuttamiseksi. Näin keskimäärin Klubillamme pelataan skruuvia liki 600 henkilötuntia kuukaudessa kesäkuukausia lukuun ottamatta. Tämä lienee Klubimme aktiivisin harrastustoiminta.

Skruuvin innoitus

Vuosituhanen alussa Klubillamme oli vain kourallinen skruuvin pelaajia. Muun muassa arkkiatri Arvo Ylpön kunniaksi järjestettyyn Toro-turnaukseen oli kutsuttava ulkopaikkakuntalaisia viime hetkillä, jotta kahdeksan pöytään saatiin pelaajia. Viime vuosina pelipöytiä on ollut kuusi ja tulevaisuudessa joudutaan todennäköisesti suorittamaan ennakkokarsintaa osallistujamäärän hallitsemiseksi.

Gardan voittaja Kari Pylkkänen vierellään hopeamies Arto Tolvanen Kuopiosta ja pronssimies Klaus Holttinen. Kuva Olli Meretoja.

si. Tilanne on samankaltainen SM-kisojen suhteen.

Mikä on johtanut skruuviharrastuksen vahvaan kasvuun? Yksi keskeinen syy on ollut systemaattinen opetus eli Skruuviakatemiajärjestäminen menneiden vuosien syyskauden alussa. Seuraava noin kuuden peräkkäisen maanantai-illan Akatemia järjestetään jälleen tulevana syksynä. Viimeisimmän Akatemian pelaajille järjestettiin loppusyksyn ja koko kevään ajaksi ryhmätutor, joka osallistuu viikoittaisiin uusien ryhmien peleihin joko olemalla itse pelaajana tai ohjaamalla taustalla illan pelejä. Uudet pelaajat ovat erittäin lämpimästi kiittäneet tätä tutorointia.

Systemaattinen ja henkilökohtainen ohjaus on lisännyt aktiivisten viikoittaisten pelaajaryhmien lukumäärän edellä kuvatulle tasolle. Skruuvin oppimista on suuresti helpottanut myös Kari Bergholmin v. 2013 toimittama Skruuviopas sekä Skruuvin pikaopas, jotka löyty-

vät myös Klubimme sivuilta.

Toinen vahvan suosion saanut skruuvin kannustin ovat olleet erilaiset pidemmät skruuvi-tapahtumat. Näistä merkittävin on helmikuinen Gardan korkean paikan leiri. Toinen merkittävä tapahtuma on Tallinnan skruuvi-viikonloppu huhtikuun lopulla. Lisäksi skruuviin liittyy monia pienempimuotoisia yhteistapahtumia eri paikkakuntien välillä. Näistä kuvauksen löytää esimerkiksi tuoreimmasta skruuvin vuosikertomuksesta, mikä on Klubimme nettisivuilla skruuviosion alla.

Gardan leiri vuonna 2015

Tämän vuoden korkean paikan leirille Garda-järvellä 2.2. – 8.2.2015 osallistui 14 pelaajaa Helsingistä ja Kuopiosta. Paikka on tuttu jo seitsemän vuoden ajalta, Nyt meitä yllätti pari astetta normaalia alhaisempi lämpötila, mikä toi Salon kaupungin ympäröiville matalillekin rinteille ihanan lumipeitteen. Tämä teki perinteisistä aamujen

sauvavaelluksista entistä kiehtovampia ja haastavampia. Garda-järven veden lämpötilaan sää ei juuri muutosta tuonut ja entiseen tapaan kaupunkilaiset ihastelivat hulluja viikinkejä uimassa aamukävelyiden jälkeen.

Ravintolat olivat yhtä ihania kuin aiemminkin ja kohokohtana jälleen Antica Trattoria alle Rose viimeisenä iltana. Yhdeksän ruokalajin huippuillallinen viineineen puoli-ilmaiseksi. Kyllä italialaiset osaavat, eikä sesongin ulkopuolella helmikuussa ole turistihintoja!

Pelit olivat kuitenkin keskeinen osa Gardan leiriä ja useimpina iltoina jotkut jatkoivat pelaamista aamuyöhön nousten jälleen aamupalalle virkeän oloisina uudistamaan päivän rutineja. Uutuutena pelattiin yhtenä päivänä bolsevikkikisa. Tuossa pelimuodossa on kunkin vuorollaan luvattava bolsevikki eli hän ei saa ottaa ainoatakaan tikkiä. Pöydässä on kuitenkin neljä korttia kasvot alaspäin ja pelinviejän on nämä nostettava sekä annettava yksi haluamansa kortti kullekin kansapelaajalle ennen ensimmäisen kortin lyöntiä.

Matkalla löydettiin myös aimo annos kulttuuria ja uutta historiaa. Aiemmin emme tienneet, että esim. nykyisen viulun eräs keksijä oli salolainen Gasparo da Salò. Hänen suvussa musikin harrastus oli syvään juurtunut ja näin oli luonnollista, että Gasparokin sai perusteellinen alan koulutuksen. Hänen 1500-luvulla rakentamastaan viuluista on edelleen säilynyt noin 80.

Olli Meretoja

Kulttuurin innoittamana Gardan skruuviviikon voittaja Kari Pylkkänen kiteytti viikon onnin Taideleiri Italiassa –runoon seuraavasti:

*Ei ole totta! Italiaan.
Päästään taideleirille
maalaamaan!
Totta se on, vanhat arvot palaa,
taiteen tekeminen voittaa alaa.*

*Näin maalaaminen mielessään
miehet lähti lentämään
kohti Gardan taideleiriä
tutkimaan mielensä luovuutta
ja peiliä.*

*Paljon voitiin odottaa tästä,
ja maalaaminen olikin värikästä.
Taiteen vaativin laji kukoisti ja eli
- olihan leirin tarkoitus
skruuvipeli.*

*Yksi risti, kaksi pataa,
maalauksia pöytään sataa.
Aina valtti vain ei pärjää, sillä,
se voidaan ylittää misäärillä!*

*Misäärikortit ei silti aina riittä,
jos grandilla yli päästään siitä.
Mutta pelin viehätyks alkua vasta,
kun kyse on taiteesta,
ei vain kunniaista.*

*Skruuvi on kuin yliopisto,
kun alat opinnot, huomaat pian jo,
ikuista on uuden oppiminen,
viisas hän, joka nopeasti
tunnistaa sen.*

*Strategiasilmää tarvitaan,
jotta oppii skruuvissa
maalaamaan.
Kun huomaat: tämä käsi ei voita,
niin koeta minimoida tappioita!*

*Gardan leirillä
keskityttiin taidetyöhön
aamusta iltaan ja aina
myöhään yöhön.
Kiistaa käytiin maalauksista,
ja kaikille riitti oppimista.*

*Miten riskit oikein punnita,
niin että tulos olisi lopulta
paras mihin riittää taiteen voimaa,
eikä omatunto jälkeen soimaa.*

*Tehtiin muutakin kuin maalattiin,
aina vaihtoehdot
tarkkaan punnittiin.
Taideleiri paikan korkean
antoi elämyksen upean.*

*Tosin välillä tapahtui niin,
että maalattessa myös grapattiin
- ja maalarin mieltä myös hyväilee
kello viiden Gee Tee!*

*Mielessä on herännyt kysymys jo,
onko skruuvitaide addiktio?
Ken kerran oppii maalaamaan,
siit' irti ei pääse milloinkaan!*

*Välillä olo oli hieman tukalaa,
saako tämä olla näin mukavaa?
kaikkein parasta peliä pelata saa,
ja samalla taidetta harrastaa?*

*Entä olemmeko
oppineet uutta tästä,
Skruuvitaiteen leirin elämästä?
Jossa satoja teoksia maalattiin,
valtista grandiin ja misääriin.*

*Korttipeleistä parhain maailmassa
luovuuteen meitä oli haastamassa,
ja yksi oli kaikille asia josta
emme luovu:
skruuvin nautinnosta!*

*Kuin Liisa Ihmemaassa
nämä taiteilijat
kaikki lopulta voittivat;
Jokainen teos palkittiin,
pisteillä plussiin ja miinuksiin!
Vaan tärkein leirin palkinto
oli hyvän pelinviennin nautinto!*

Kari Pylkkänen

Bridge-kerho aloittaa peruskurssin

Klubin bridgekerho aloittaa peruskurssin lokakuun ensimmäisenä maanantaina 5.10. klo 13 klubin alakerrassa. Kurssille on tervetullut kuudesta kahdeksaan klubilaista. He voivat olla pelistä jo kiinnostuneita, mutta eivät ole vielä pelanneet, tai joskus aikaisemmin pelanneita henkilöitä, jotka haluavat palauttaa mieleen bridgen säännöt. Yksi opetusjakso kestää kaksi tuntia, jonka päälle pelataan yhdessä. Kurssi kestää lokaja marraskuun.

■ ■ Kurssilla käytetään Kauko Koistisen Bridgen oppikirjaa. Se on jakaantunut yhdeksään oppijaksoon, joissa kerralla opetellaan yksi jakso. Sen lopussa on harjoitustehtäviä, joiden avulla tarkistetaan oppijakson hallinta.

Knoppitehtäviä osaavammille

Bridge-kerho järjestää syyskuussa myös yksittäisen bridge-tehtävän tai -tilanteen ratkaisuun porautuvan kurssin edistyneemmille pelaajille. Kurssin

sisällöstä vastaa klubin bridgekerhon vetäjä Pertti Mäkelä. Kerhon aktiivi Jussi Itkonen toimii peruskurssin vetäjänä.

Bridge-kerho kokoontuu maanantaisin ja keskiviikkoisin pelaamaan opetustoiminnan lisäksi. Jokaisen kuun toinen ja neljäs keskiviikko järjestetään parikilpailut, joissa jäsenistä muodostetut parit kilpailevat keskenään siten, että jokainen pari kohtaa toisensa. Ensimmäinen parikisa on keskiviikkona 9. syyskuuta klo 13. Bridgetaitojen todellinen suurtesti ovat syys- ja

kevätkauden päätteeksi järjestettävät klubin mestaruuskisat.

Ilmonator on tärkeä bridgekerholaisten tiedonvälitysjärjestelmä, jolla jäsenet ilmoittautuvat peleihin. Sen käyttö on yhtä tärkeää kaikissa peleissä. Vain käyttämällä Ilmonatoria tiedetään osallistujat ja jonkun puuttuessa voidaan kutsua toinen paikkaamaan.

Näin Bridgeä pelataan

Bridge on neljän hengen tikkipeli, jota vastakkain istuva pari pelaa toista paria vastaan. Pelaajille jaetaan koko korttipakka, 13 korttia kullekin. Jokainen jako alkaa tarjousvaiheella, jossa parit ratkaisevat, kuinka monta tikkiä he lupaavat korttiansa perusteella saada. Tarjousten myötä selviää myös, pelataanko jako valttipelinä tai ilman valttia. Bridgessä pelataan aina yhden istunnon aikana useita jakoja, joiden määrä riippuu muun muassa osallistuvien pelaajien määrästä.

Bridgestä löytyy tietoa myös klubin sivuilta. Klikkaa etusivulla toiminnastamme -tekstiä. Se vie kerhon sivuille.

Timo Martikainen

Pellervo Erkkilä, Heikki Vitie, Kai Kiilamo ja Pertti Mujunen valmistautuivat harjoittelemassa jo junassa kohtaamaan Tampereen klubin bridgeveljet. Kuva Pertti Mäkelä.

Klubiravintolan kuulumisia ja jäsenkysely

Klubiravintola avasi elokuussa sisäruokintakauden uudistuneella ruokalistalla, mikä oli yksi ravintolajaoston viime kevään toimintasuunnitelman pääkohdista. Ravintolajaosto, joka on Klubin ja itsenäisenä yrittäjänä toimivan ravintoloitsijan yhteistyöelin, nosti toimintasuunnittelun kärkeen jäsenyytyväisyyteen liittyvät uudistukset, joista keskusteltiin vilkkaasti myös Klubin eri toimielimissä sekä jäsenistön kanssa.

■ ■ Á la carte -listan uudistuksen pääpaino on kiinteässä ”Aikakausiherkut” -osiossa, jonka herkut ovat aina tarjolla päivittäin vaihtuvan menun rinnalla. Tällä uudistuksella tavoitellaan laajempaa sekä osittain pysyvämpää kokonaistarjontaa, josta sesongin mukaan vaihtuvan menun ohella jokainen varmasti löytää entistäkin helpom-

min mieleistään syötävää eri tilanteisiin.

Olohuoneeseen lanseerattiin jo viime keväänä erillinen olohuonemenu, jossa on tarjolla pientä ja edullista purtavaa veljellisen yhdessäolon lomaan. Olohuoneessa saa myös aina 15 prosenttia alennusta á la carte -listan tuotteista. Juomatuotteisiin pätevät jatkossakin omat olohuonehinnat.

Klubin harrastusryhmille ja klubi-iltojen järjestäjille on tarjolla erilaisia menuvaihtoehtoja, joista helposti löytyy tilaisuuden luonteeseen sopiva ratkaisu. Myös jäsenistön yksityisiin merkki- ja juhlapäiviin on suunniteltu erilaisiin tilaisuuksiin soveltuvia jäsenhintoja paketteja, joista lisätietoja löytyy Klubiravintolan omien sivujen jäsenedut -osasta.

Jäsenkysely tulossa

Syksyn aikana kaikilta Klubin jäseniltä tullaan kysymään mielipiteitä ja kehitysehdotuksia Klubin toiminnan eri osa-alueisiin jäsenkyselyssä, joka lähetetään jäsenille henkilökohtaisesti sähköpostilla tai postitse. Vastaamismahdollisuuksia järjestetään myös Klubille niin sähköisen vastaamisen kuin perinteisen lomakekyselynkin muodossa. Toivomme jäseniltä aktiivisuutta kyselyyn vastaamisessa ja näin osallistumisessa Klubin toiminnan kehittämiseen!

Heikki Pitkänen

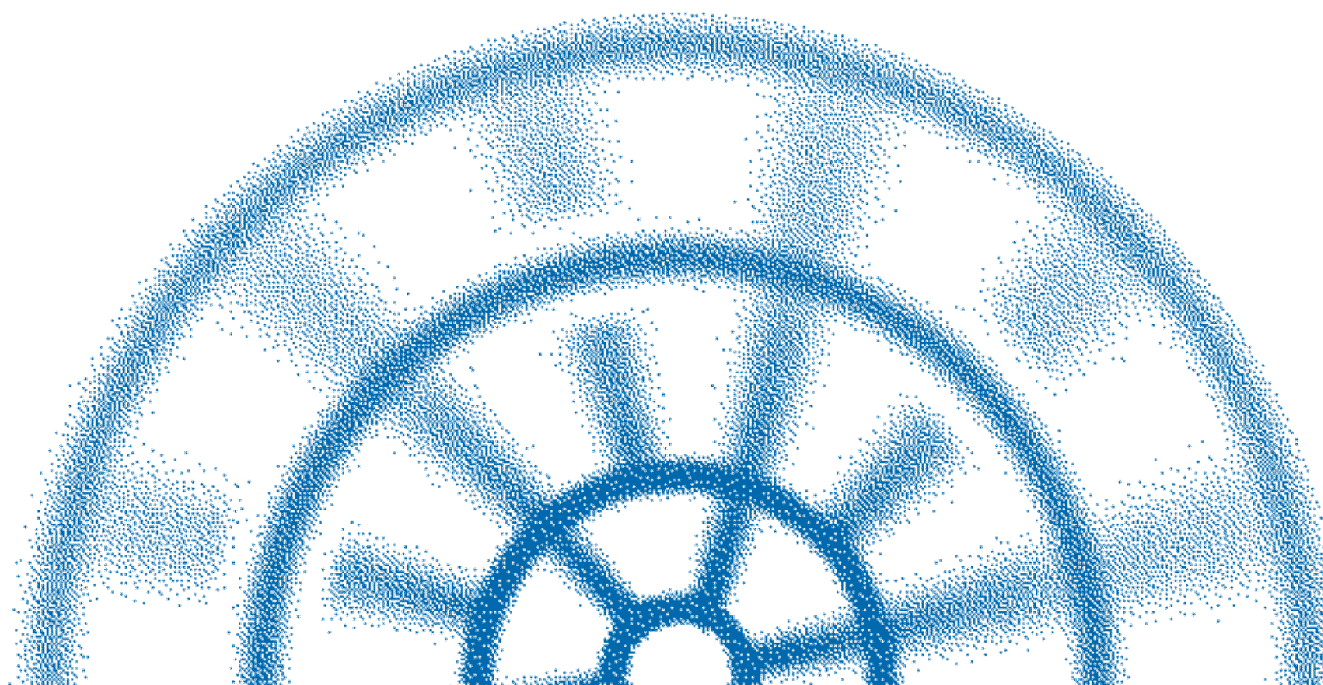
**Klubin Puhallinorkesterin
Konserttitanssiaiset
(avec + ystävät)
23.10.2015 klo 19.00**

Vietämme iltaa Olavi Virran tunnetuksi tekemien iskelmien sekä herkullisen syysmenun ja tanssin merkeissä. Mestarista tarinoi Ari Parvainen ja musiikista vastaa Paul Jaavamon johtama Klubin puhallinorkesteri solisteinaan Anne Sämpi laulu, Jaso Sasaki stroh – viulu ja Paul Jaavamo trumpetti. Juontajana toimii Aarno Cronvall ja isäntänä Timo Kivi-Koskinen. Kolmen ruokalajin menun + ohjelman hinta on 45 € henkilöltä. Ilmoittautumiset ja maksut Klubin järjestelmän kautta 19.10. mennessä. Asu smokki tai tumma puku.

**Suomalaisen musiikin
päivä (avec)
8.12.2015 klo 19.00**

Suomalaisen musiikin päivän konsertti ja laadukas iltapala Jean Sibeliuksen 150-vuotis- ja Toivo Kärjen 100-vuotis-syntymäpäivien merkeissä. Teemoina ovat Jean Sibeliusen juhluvuoden tapahtumat maailmalla sekä Toivo Kärjen merkitys suomalaisessa viihdemusiikissa. Musiikista vastaavat Jorma Hynninen ja Inga Sulin laulu, Risto Lauriala, piano, Klubin puhallinorkesteri Paul Jaavamon johtamana sekä Klubin kuoron yhtye Henrik Lambergin johtamana. Konsertin alkuosa omistetaan pääasiassa Jean Sibeliukselle ja hänen musiikilleen ja väliajalla nautitun iltapalan jälkeen soivat Toivo Kärjen parhaat. Näiden lomassa hänen poikansa Pekka Kärki kertoo isästään ja hänen musiikistaan. Tilaisuuden juontaa Aarno Cronvall ja isäntänä on Timo Kivi-Koskinen. Iltapalan + ohjelman hinta on 30 € henkilöltä. Ilmoittautumiset ja maksut Klubin järjestelmän kautta 2.12 mennessä.

Tarkemmat tiedot tilaisuuksista Klubin verkkosivuilta.

Jyväskylän Klubi

Klubimuotoisen ravintola-toiminnan juuret ulottuvat Jyväskylässä vuoteen 1838, jolloin nuori farmasian opiskelija Erland Streng sai ensimmäisenä Jyväskylän kaupungissa "trahtöörin ja ruokapaikan pitäjän" oikeudet (tracteur och spishållare).

■ ■ Trahtöörin ravintolapalvelut oli suunnattu säätyläisille, joten kaupungin kauppiat, käsityöläiset ja virkamiehet muodostivat suljetun asiakaskunnan. Strengin ravintola oli ensimmäinen niiden hankkeiden sarjassa, joissa jyväskyläläinen seuraelämä etsi muotoaan. Kesti kuitenkin vielä seitsemän vuosikymmentä ennen kuin nämä hankkeet – Jyväskylän baalihuoneen, Jyväskylän juttu-seuran, suomalaisten iltahuvien, suomalaisen iltaseuran, Jyväskylän Teknillisen Seuran sekä erilaisten seurahuoneiden kautta – järjestäytyi Jyväskylän Klubiksi vuonna 1912.

Jyväskylän Klubi perustettiin fennomaanisen liikkeen osana, ajan suomalaisuuden hengessä. Kaupungin kuusikymmentä vaikutusvaltaista henkilöä valtuutti luutnantti Walter Wiikin vuokraamaan klubin käyttöön huoneiston. Täten Wiikistä muodostui keskeinen henkilö klubin alkuvaiheissa. Majuri Walter Wiikin muistoa kunnioitetaan klubilla kaksi kertaa vuodessa järjestettävällä sakettilounaalla sekä erityisesti maaliskuun klubi-illassa, jossa

nautitaan majuri Wiikin malja.

Haminan kadettikoulussa opiskelleen Walter Wiikin ylennys luutnantista majuriksi tapahtui erehdyksessä, mutta arvovaltaiselta taholta. Kun kenraali Mannerheim siirtyi vapaussodan loppuvaiheissa esikunti-

neen Seinäjoelta Mikkeliin, hän ei Jyväskylän rautatieaseman aamuhämärässä erottanut Wiikin luutnantin arvomerkkejä, vaan puhutteli häntä majuriksi. Wiik rohkeni korjata erehtynyttä kenraalia, joka ei kuitenkaan jättänyt asiaa siihen: ”Jos minä sanon, että olette majuri, te olette majuri.” Wiikin ylennyskirja majuriksi saapui seuraavalla viikolla, ja loppuikänsä hän kantoi liikanimeä misstagsmajor.

Kenraali Mannerheim nautti samana päivänä lounasta Jyväskylän Klubilla. Tästä vierailusta lähtien yksi Jyväskylän Klubin kabineteista on ollut nimettynä Mannerheim-kabinetiksi. Myöhemmin vierailun muistoksi päätettiin hankkia johtokunnan huoneeseen myös suurikokoinen kenraali Mannerheimin

muotokuva.

Suomalaisuusaatteen ohella klubin alkuvaiheet liittyivät vahvasti suomalaisen alkoholipoliitiikan historiaan sekä osaltaan suomalaisen maaseutukaupungin ravintolatarjonnan kapeuteen. Vuosien 1912–1913 vuosikertomuksessa kuvataan oman klubihuoneiston johtoajatusta seuraavasti: ”Valtion monopolijärjestelmän vuoksi kaupungissa sijaitsevien ravintoloiden lukumäärä supistettiin yhteen. Kun lisäksi tämän ainoan ravintolan ainoa tilava huoneisto annettiin usein kauppamatkustajain näyttelyhuoneeksi, heräsi ajatus Klubin perustamisesta”.

Alkuvuosina Klubille ei anottu anniskelulupia, sillä tiedettiin hyvin, ettei niitä saataisi. Sen sijaan Klubilla käytettiin samaa periaatetta kuin muillakin Suomen klubeilla, jossa jokaisella jäsenellä oli oma lukittu kaappi henkilökohtaisten juomien säilyttämiseksi. Toimintansa alussa Klubi joutui useiden raittiusliikkeen hyökkäysten kohteeksi. Voimakas sanomalehtipolemiikki päättyi kuitenkin klubin voittoon ja klubitoiminnan jatkumiseen jo ennen maan itsenäistymistä.

Jyvässeutu, Keski-Suomi ja koko tasavalta ovat sittemmin nähneet niin helpompia kuin vaikeampia aikoja. Jyväskylän Klubi on säilynyt ja yhdistänyt seutukunnan herrasmiehiä niin tasaisempina kausina kuin historiallisissa murroksissa. Klubi on

toiminut, vaikka sen elinkaaren niveltäytyvät neljä sotaa, kieltolain vuodet ja monia kansallisia talouskriisejä. Klubin verkostot ovat palvelleet ja viihdyttäneet jäseniään arjen asioissa, mutta niistä on ollut hyötyä poikkeuksellisempinakin hetkinä: Klubin tiloissa on muun muassa selvitetty Mäntsälän kapinaa sekä järjestetty paikallisen suojeluskuntapiirin asekatkenta. Pitkät ja pysyvät perinteet ovat osaltaan rakentaneet pohjaa keski-suomalaiselle kulttuurielämälle ja yhteisöllisyydelle.

Yli satavuotisen historiansa aikana Jyväskylän Klubista on muodostunut elinvoimainen ja arvostettu Herrojen Klubi. Nykyisin Klubin jäsenistö koostuu Jyväskylän ja Keski-Suomen maakunnan herrasmiehistä, joita yhdistää isänmaallisuus, halu kehittää näkemystään ajankohtaisista asioista sekä ymmärrys verkostoitumisen tärkeydestä. Klubilla on tällä hetkellä 760 jäsentä, joista vanhimmat ovat olleet klubin jäseniä 1950-luvulta saakka. Jyväskylän klubi ei edusta mitään poliittista tai uskonnollista kantaa, vaan kunnioittaa pysyvinä arvoina isänmaallisuutta ja kotiseudunrakkautta. Yhteisö pysyy myös Herrojen Klubina, sillä Klubin säännöissä ei sallita naisten liittymistä Klubin jäseniksi.

Klubin toiminnan kulmakiveksi on muodostunut kuukausittainen klubi-ilta. Kuukauden keskimmäisenä keskiviikkona

Presidentti Martti Ahtisaari vieraili Jyväskylän Klubilla 11.4.2012. Kuva Antti Liimatainen.

kokoontuu tyypillisesti runsaan sadan herrasmiehen seurue illallistamaan, tapaamaan tuttuja, kuuntelemaan klubi-iltaan kutsutun alustajan näkemyksen ajankohtaisesta asiasta sekä jatkamaan keskustelua alustuksen jälkeen. Pienimuotoinen lampuöljyn valaminen kuuluu edelleen Klubin perinteisiin. Klubi-illat vietetään veljellisessä yhteishengessä, vain kiivaampien keskustelijoiden joskus kohottaessa ääntään.

Jyväskylän Klubilla on ollut onni saada vieraikseen erittäin korkealaatuisia esitelmänpitäjiä. Tähän joukkoon on kuulunut vuosittain yritysjohtajia, keskeisimpiä poliitikkoja, suomalaisen taiteen kärkinimiä, eri uskontokuntien piispoja sekä puolustusvoimien ja muun virkamieskunnan korkeinta johtoa. Klubi-iltojen ja sakettilounaiden lisäksi jäsenistö on organisoitunut aktiivisesti eri toimikuntiin

esimerkiksi metsästys-, golf- sekä biljardiharrastusten parissa. Toimikuntatyö on kanava, jonka parissa kustakin harrasteesta kiinnostuneet klubilaiset viettävät yhteistä aikaa.

Kuukausittaisen klubi-ilta nähdään myös tulevaisuudessa Klubin tärkeimmäksi toimintamuodoksi. Sen ohella Klubi haluaa jatkossa mahdollistaa jäsenilleen entistä monipuolisempaa toimintaa. Klubi omistaa Jyväskylässä klubihuoneiston, jonka paraikaa valmisteltava remontti ja modernisointi antavat jäsenistölle mahdollisuuden viettää Klubin erilaisissa kabinettitiloissa vapaa-aikaa entistä laajemmin. Lisäksi toimintaa pyritään monipuolistamaan eri toimikuntien sekä muiden pienimuotoisten, klubin hengessä toteutettavien tapahtumien ympärille.

Mikko Porvali ja
Janne Pöyhtäri

Klubilla tapahtunutta...

Biljardimiehet puheenjohtajan seurassa. Kuva Jarmo Heinonen.

Tenorin matkassa. Jyrki Anttila laulaa ja kertoo. Pianistina Maija Anttila. Kuva Jarmo Heinonen.

Unohtumaton Georg Malmsten. Eero Sinikannel kertoo ja laulaa. Mukana myös sopraano Johanna Lesonen. Pianistina Timo Koskelainen. Kuva Jarmo Heinonen.

Ravut maistuvat rapuillassa 26.8.2015. Kuva Jarmo Heinonen.

Syyskausi käynnistyi uutispuurolla 17.8.2015. Kuva Veikko Hannula.

Korjauksia Klubilehti 2/2015:een

Sivun 20 kuvassa toinen vasemmalta on Matti Kuula, ei Matti Laukkanen.

Klubin kulttuuritärpit...

■ ■ Viini-ilta (avec) 18.11. klo 19.00

Espanjalainen ilta Miguel Torresin viinien kera.

Asiantuntijana Torresin Brand Ambassador Annastina Jäppinen.

Menu viineineen € 75

Valikoima Tapaksia
*

Iberico possua
lisukkeineen
*

Crema Catalana

Ja tietenkin runsaasti aiheeseen kuuluvia juomia.

Lisätietoja klubiravintolan sivuilta.

Ilmoittautumiset Holviin 11.11. mennessä.

Isäntänä Jorma Hämäläinen.
Tervetuloa aperitiiville klo 18.00!

Aktiiviset seniorit

Klubiveljet jumppaavat jo neljättä vuotta ja ryhmät ovat kasvaneet

UUSI JUMPPARYHMÄ 80+

■ ■ maanantaisin klo 11.45 – 12.30 jossa otetaan huomioon tämän ikäluokan tarpeet!

Jokainen liikkuu turvallisesti ja oman kehonsa mukaan.

Käytämme apuvälineitä (esim. tuolia), parannamme tasapainoa, lihasvoimaa ja isoja liikeratoja.

Jumpataan, venytellään ja lopuksi saunotaan.

Tule nauttimaan liikunnan ilosta ja veljien seurasta.

Muut kurssit ovat ihan täynnä, ajatelkaa - jo yli 50 veljeä mukana toiminnassa!

Lisätietoja: Pertti Mäkelä, puh. 0400 594676 tai pepej.makela@gmail.com

RYHMÄ 80+

■ ■ Bridge, shakki, tietokoneen ja/tai kännykän käyttö.

Kiinnostuitko?

Ilmoita kiinnostuksestasi hirvo.salonen@kolumbus.fi tai 050 3220290

UUSI JUMPPARYHMÄ 70+

■ ■ Uusi jumpparyhmä aloittaa keskiviikkoisin klo 11.45 - 12.45, jos halukkaita, uusia jumppareita löytyy!

Pikaiset yhteydenotot Pertti Mäkelä,

puh. 0400 594676 tai pepej.makela@gmail.com

Ravintola
Helsingin Suomalainen Klubi

Tervehdys Klubiravintolasta

Tällä kertaa lähestymme Teitä hyvät jäsenet muistuttaaksemme mahdollisuudesta järjestää oma tai perheenjäsenenne yksityistilaisuus omalla Klubilla.

Ohessa olevat esimerkkipaketit sisältävät kaiken tarpeellisen eikä Teidän tarvitse itse huolehtia muusta kuin tuttavienne kutumisesta paikalle, me huolehdimme täällä kaikesta muusta.

Juhlamenu I

Tervetulomalja
herukanlehdistä valmistettua kuohujuomaa

*

Metsäsienikeittoa
talossa leivotut leivät, voi

**

Klubin läskisoosia lisukkeineen

*

Omenapiirasta ja rosmariinivaahtoa
Kahvi

39 €/henkilö

Juhlamenu II

Tervetulomalja
lasillinen kuohuviiniä

*

Kalastajan herkkuja Klubin tapaan
talossa leivotut leivät, voi

Marskin Malja

*

Häränfilettä 58*

Punaviinikastiketta ja kauden juurespyreetä
16 cl punaviiniä

*

Valkosuklaa-puolukkamousse
Kahvi & avec

85 €/henkilö

Juhlamenu III

Tervetulomalja
lasillinen kuohuviiniä

*

Sherryllä höystettyä hummerikeittoa
talon leivät, voi

*

Kartisan entrecotea Provencale
ja valkosipulivoita ja valkosipuliperunoita

*

Palanen juustoa ja hilloketta

*

Tarte Tatin talon tapaan

Kahvi

65 euroa/henkilö

Juhlamenu IV cocktailtyyliin

Tervetulomalja

*

Täytekakkua/leivos

*

Keksiä ja namusia

*

Kahvi ja teevalikoima

25 €/henkilö

Hinnat sisältävät kussakin menussa mainitut ruoat ja juomat, arvonlisäverot, tilan valmistelun kattauksineen, henkilökunnan ja juhlien järjestämiseen liittyvät palvelut.

Huomaattehan, että hinnat ovat Teidän ja lähiperheenne yksityisiin yli 30 henkilön tilaisuuksiin. Pienemmät tilaisuudet suunnitellaan tapauskohtaisesti.

Jäsenille syystarjous klubiravintolasta

Varatessanne juhlapäivän 1.11.2015 mennessä tarjoamme jäsenen tai hänen perheensä yksityisiin juhliin

Talon viinipullo 25 € (norm. 39,90 €)

Jäsenviinitarjous koskee uusia ma-pe välisenä aikana pidettäviä yli 30 henkilön varauksia. Laskutus tapahtuu juomamenekin mukaan yhteislaskulla jäseneltä.

Varauskoodi: Ravintoloitsijan parempi viinitarjous jäsenten yksityisiin yli 30 henkilön tilaisuuksiin.

Kaikki tilaisuudet suunnitellaan aina tapauskohtaisesti toiveidenne ja budjetinne mukaisesti. Olemme käytettävissä koska tahansa kahvikupposen ääressä suunnitellaksemme tilaisuuttanne.

Miia Makkonen ja Petri Karhu
ravintoloitsijat

Klubiravintola pitää oikeuden kaikkiin muutoksiin.

30! years 4MATIC

Mercedes-Benz Suomi

Instagram

@mbsuomi

GLC 220 d 4Matic A Premium Business autoveroton hinta sis. alv. 47 100 € + arvioitu autovero 12 265,90 € = 59 365,90 € + toimituskulut 600 €. Vapaa autoetu 1 065 €/kk. Käyttöetu 885 €/kk. CO₂-päästöt 129 g/km, EU-keskikulutus 5,0 l/100 km. Kuvan auto lisävarustein.

Uusi GLC. Parhaimmillaan kaikkialla.

Mercedes-Benz
The best or nothing.

